

Világ proletárjai egyesüljétek!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 27. SZÁM

ÁRA: 50 FILLER

VASARNAP, 1953 FEBRUÁR 1.

A mai számban:

A Minisztertanács határozata az 1953. évi tavaszi mezőgazdasági munkák előkészítéséről és végrehajtásáról (2. oldal) — A pártcsoportok munkájáról (3. oldal) — Mi a különbség a vallási és a kommunista erkölcs között (4. oldal) — Új mozgalmak segítségével a szocializmus építéséért (5. oldal) — Sztálingrád a hős város — új csata mezeje (6. oldal)

A dolgozó nép sajtója

Ma, február elsején ünnepli népünk a magyar sajtó napját. Ezen a napon jelent meg 11 évvel ezelőtt a Szabad Nép. 1942-ben, amikor a Szabad Nép első száma megjelent, nemcsak sajtószabadság nem volt Magyarországon, de egyetlen szabad szó sem hangzhatott el anélkül, hogy a Horthy-fasizmus pribékjeinek korbácsütése és bilincscsörgetése ne lett volna rá a válasz. A legkegyetlenebb terrorral üldözték a szabadság legkövetkezetesebb harcosait, a kommunistákat. A kegyetlen, embertelen üldözés ellenére azonban a párt mégis élt és hallatta szavát, s szava eljutott a tömegekhez. S hogy eljuttott, ebben igen nagy szerepe volt az illegális Szabad Népeknek. Ezen veszély, ezer megpróbáltatás, börtön és halál járt a szabad szó közléseért, s a Szabad Nép szerkesztői, munkatársai ezer veszéllyel, börtönnel és halállal szembeszállva hirdették a párt szavát, a párt útmutatásait a dolgozók között.

A budafoki kis kecskeóiban ócska, csikorgó sokszorosító géppel nyomta a lapot, s a hasábkobban ott lüktetett a szabad szó, az igazság szava, s mutatta az utat: széles nemzeti összefogással harcolni a fasizmus ellen a szabadságért, a nemzeti függetlenségért. „A Szabad Népeknek kell azokat az eszméket sugározni, melyek a magyar nép felszabadító harcának útját bevilágítják” — írta az első vezércikkben Schönherz Zoltán elvtárs, a párt nagy mártírja.

A szovjet nép hősi harca, áldozata, vére szabaddá tette a magyar népet és az igazság szava most már szabadon szállhat.

Az imperialisták egyre azon siránkoznak: nincs Magyarországon sajtószabadság. Amit az imperialisták értenek sajtószabadság alatt, annak a mi hazánkban a felszabadult, szocializmust építő országunkban valóban nincs helye. Mit értenek az imperialisták sajtószabadság alatt? Segíteni a tökéseknek, hogy még jobban ki tudják szákmányolni a dolgozókat, véres, habzó szájjal új háborúra uszítani, rágalmozni a Szovjetuniót, rágalmozni rikácsoló hangon a béke minden hívét — ez az ő sajtószabadságuk. Ezt szabad az imperialista újságoknak, s ezért jól meg is fizetik, akik szolgálatukba állnak. Aki pedig felemeli szavát az igazság mellett, a béke mellett, azokra üldözés, börtön és halál vár.

Az imperialisták újságjainak nincs nálunk sajtószabadság, mert olyan „szabadságot” szánnak a magyar dolgozó népnek, mint amiben a multban részük volt, olyan „szabadságot”, mint amilyen az imperialista államok népének sorsa. A mi sajtónk szabad a reakció minden korlátozásától, szabad az üzleti szempontoktól. Nem tökéscsoportok céljainak eszköze, hanem szabadon szolgálja a nép ügyét, szabadon írhatja meg az igazságot, szabadon írhatja meg mindazt, ami életünkben történik. Nagyszerű fejlődésünkről, hibáinkról egyaránt szabadon írhat, s hogy erről írjon is, nemcsak joga, de kötelessége. Szabadon írhat mindenről, ami történik a világon barátainknál és ellenségeinknél egyaránt. Egyetlen dologra kell csak tekintettel lenni a haza, a nép, a béke ügyére!

Eddigi sikereink forrása, továbbá sikereink záloga a párt vezetése, a tömegek bizalma, hűsége a párt iránt. A kommunista sajtó legfőbb kötelessége: minden

sorával tovább erősíteni a párt és a tömegek közötti kapcsolatot. A kommunista sajtó közvetíti a párt útmutatásait a dolgozók felé, megismerteti és megmagyarázza a párt politikáját, ráirányítja a tömegek figyelmét a legfontosabb feladatokra és megmutatja azt is, hogyan kell ezeket a feladatokat megvalósítani. Lehet-e szebb feladat egy újságíró számára, mint hírt adni arról, hogyan épül, széplül országunk s az országban népünk élete. A kommunista sajtó arról ír elsősorban, ami éppen legfontosabb a párt számára, hiszen a párt mindig a dolgozó nép érdekeiért, a még szebb jövőért harcol, erre hívja fel a dolgozó nép figyelmét. A kommunista sajtó tükrözi azt is, hogy a régi, maradi nem tünik el magától, legyőzéséhez kell a sajtó segítségével, a bátor kritika, ami kiemeltül feltárja a hibákat és nevel a bírálatra.

Az imperialisták fogcsikorgatva nézik növekvő eredményeinket, vérbe és könnybe taposnák mindazt, amit eddig alkottunk. Lehet-e szebb kötelesség újságíró számára, mint mind jobban megérteni minden becsületes emberrel: lehet a szocializmus építeni, ha nem védelmezzük hazánkat és az egész világ békéjét. Minél élesebben leplezi le a sajtó az imperialisták és hazai újságírók bűnös terveit, rendszerük romlottságát és gonoszágát, annál izzóbban gyűlöli népünk ellenségeit, annál éberebb velük szemben. Minél hűbben mutatja be a sajtó a békétábor növekedését, erősödését, a szovjet nép nagyszerű győzelmeit a nemzetközi politika és a kommunizmus építésének minden területén, annál szilárdabbá válik népünk saját erejébe vetett hite, annál mélyebb lesz a Szovjetunió iránti szeretete, erősödik barátsága a békétábor többi országa iránt.

A kommunista sajtó egyik legfőbb ereje, hogy szoros kapcsolatban áll a dolgozó tömegekkel, a sajtó és a tömegek kapcsolata híven kifejezi és egyben erősíti a párt és a tömegek kapcsolatát is. A dolgozók magukénak érzik az újságot, ők maguk is írnak benne. Erről tanuskodnak a lapok hasábjain egyre nagyobb számban megjelent levelek. A Hajdú-Biharmegyei Néplaphoz naponta 35-40 levél érkezik. Ezekben a levelekben megírják problémáikat, eredményeiket, felhívják a figyelmet a hibákra, élesen bírálják. Sok levelező nap mint nap szól a laphoz, segít a szerkesztés munkáját, s így nem csoda, ha valóban sajtójuknak érzik a lapot.

Miért szereti és becsüli a dolgozó nép annyira a kommunista sajtót? Azért, mert a pártot szereti, hiszen a sajtó a párt hangját hozza közelebb hozzá.

A Szabad Nép első vezércikkének első szavai így hangzanak: „Szabad Nép szabad országban...” A felszabadulás óta a Szabad Nép, a magyar sajtó valóban szabad országban lelkesíti, buzdítja, neveit a dolgozókat, hogy országukat minél jobban, minél sikeresebben tudják előre vinni a fejlődés útján. Most is és mindig a magyar kommunista sajtónak a szovjet sajtó példáját követve kell vinni a harcot, csak így tudja valóban betölteni nagyszerű hivatását, hogy valóban „kollektív propagandista, kollektív agitátor és kollektív szervező legyen”, hogy valóban „a tömegnevelés, a nemzetnevelés egyik legfontosabb eszközévé váljék”.

A takarmány feltárás új módszereivel harcoljunk az átteleltetés sikeréért

Ankét az átteleltetésről

Allattenyésztésünk téli fejlesztése és az állatállomány átteleltetése igen fontos feladatunk. Az aszályos év súlyos csapásai következtében az átteleltetés terén igen komoly nehézségek vannak Hajdú-Biharnak, kemény harcot kell vívni, hogy a nehézségek minél jobb leküzdésével fejzessük be az átteleltetést.

Az állatállomány téli tartásának első szakaszán már túljutottunk, közeledik április, amikor már a friss legelő segít és megszünbőlnek lesznek takarmányozási gondjaink. Ez azonban még messze van, tíz hét áll még előttünk és ez a tíz hét jelenti a legnehezebb munkát.

Feladataink nagyok: meg kell akadályozni állatállományunk nagyobb mérvű leromlását, az esetleges elhullásokat és a fiatal állatok nevelésének biztosítását tovább javítani állattenyésztési eredményeinket.

Ezeknek a feladatoknak a megbeszélésére a Néplap szerkesztőségében az állattenyésztési szakemberek bevonásával ankét volt.

Nem kesergőkre, hanem cselekvőkre van szükség

Az ankétot Úrge Károly elvtárs, a Megyei Tanács állattenyésztési csoportjának vezetője mondotta: A helyzet komoly, különösen az abraktakarmány területén van hiány, ami érzékenyen érinti a sertések megfelelő átteleltetését és a fiatal állatok nevelését.

A megye silózási tervét teljesítette ugyan — mondotta — de akadnak csoportok, ahol elmulasztották az idejében való silózást és ezért még silótakarmányban is hiányt szenvednek. A szövetkezetek állatállományának átteleltetéséhez már felvásároltak 23 vagon kompakt takarmányt és ennek a mennyiségnek a szétosztása folyamatban van. A hátralévő idő a legnagyobb takarékosságot írja elő és nem szabad tűrni, sehol a takarmány pazarlást. Minden kiló abrakra, szilastakarmányra szükség van. Eppen ezért gondosan fel kell mérni a termelőszövetkezetekben és állami gazdaságokban a készleteket, beosztani, napi adagokra porciózni, hogy jusson a későbbi hetekre is. Különösen nagy gond legyen a loállományra; jön a tavaszi munka ideje és nem szabad most levetni a készlet javarészt, amikor égető szükség lesz arra a munka idején.

Teljesen helytelen az a nézet, hogy etetünk, amíg van és aztán nezzük az eget. Az ilyen hanyagok súlyos kárt okoznak, mert pocskolnak a szűkös időben és nem gondolnak a holnapra. A beosztás mellőzésével szaporítják azoknak a siránkozóknak számát, akik nem gondoskodtak az elmúlt évben szilastakarmánnyal, bűnös gondatlanságból engedték veszendőbe kasszálatlanul a szénát, vagy nem takarították be a jó gazda gondosságával a lekaszált lucernát. Keseregnek, panaszkodnak és mindent az aszályra fognak. Nekünk most nem kesergőkre, hanem cselekvőkre van szükségünk, akik kemény harcot indítanak a takarékosságért, akik alkalmaznak azokat a takarmányfeltárási módszereket, melyeknek segítségével leküzdhetjük nehézségeinket.

Feladata a vezetőknél, hogy a szövetkezetekben és állami gazdaságokban nagy gond legyen a kazlak állapotára, helyesen kezeljék, ne ázzon be, ne rothadjon egy szál takarmány sem. Figyeljék a silókat, prizmákat, baj ne érje a tárolt takarmányt. Teljes szigorúsággal bánjanak azokkal, akik ezekben a nehéz hetekben hanyagul kezelik a takarmányt, elszórják, sárba tapossák a kazlak körül vagy elnézik, hogy a jóság alom alá gyűrje.

Az idei nagy gond, legyen alapos figyelemzés arra, hogy ne kövessük el a tavalyi hibákat. A takarmánytermelés fontos feladat, ezért a tervekészítéskor jobban kell érvényesülnie a takarmánynevelők termelésének, mint az elmúlt évben.

Az állategészségügyi rendszabályok betartása

Juhász Gyula megyei vezető főállatorvos az ankét résztvevői előtt nyomatékosan hangsúlyozta, hogy a szűkös takarmányozási viszonyok parancsolóan írják elő, hogy az állatokat még jobban gondozzák, nagyobb gond legyen a tisztaságra, mert a betegségek könnyen okoznak kárt a legyengült állatokban. Az állategészségügyi rendszabályokat tartásuk be mindenütt. Sajnos, a tszcs-k egész sorában elhanyagolják az előírásokat és az istállók előtt nem alkalmazzák a fertőtlenítő ládákat.

Felhívta a figyelmet arra is, hogy az állatok egészségének megóvása megköveteli, hogy az állatok rendszeresen kapjanak takarmányos és takarmánymentes megakadályozható ezzel a korábbi csontlágylás.

Használjuk fel jobban a szalmafeltárási módjait

Kiss Miklós elvtárs, a Bellegelő Lenin tsz állattenyésztő brigádjának vezetője arról beszélt az ankétot, hogy saját tapasztalata alapján győződött meg arról: milyen nagy segítséget jelent az átteleltetésnél a szalmafeltárási.

Kevés volt a szénánk — mondotta — de a nagyszámú marhaállomány mégis átteleltetjük, mert idejében alkalmaztuk a szalmafeltárást. A tehének jözüen eszik a sós vízzel öntött szecsakázott, feltárt szalmát. A feltárással emészthetővé vált szalmából a tehének hasznosítanak annyi tápanyagot, mint a közepes minőségű réti szénából. Több szövetkezetnél tapasztaltam, hogy nem alkalmazzák a jól bevált szovjet módszert, a szalma tápanyagának feltárást, de még a gyors pácolást sem. En fontos feladatnak tartom, hogy a szövetkezeteknél haladéktalanul alkalmazzák ezt az új módszert. Tanítsák meg a brigádvezetőket a szalmafeltárási új módjaira, közös vagyoniuk, az állattenyésztés elsődleges feladata most ez.

Hibának tartom — mondotta — hogy több helyen éppen most, a nehéz időben nincs megfelelő vezetés az állattenyésztésnél. A brigádvezető kocsis lesz

— mint nem egy esetben történik — a jóságokkal hol ez, hol amaz bajlódik és ebből sok hiba származik. Nincs kellő gond az állatokra. Ott, ahol a sertések tartásához már elfogyóban van a készlet, én azt javaslom a szövetkezeteknek, hogy kössék le hizlálásra és akkor kapnak rá takarmányt.

A szakoktatás megcsufolása

Sarkadi Zoltán, a hajdú-bihari állami gazdaságok állatainak átteleltetésével kapcsolatban arra hívta fel a figyelmet, hogy a legtöbb gazdaságban idegenkednek az új eljárásoktól és bár tanfolyamok ismertették a szalmafeltárási módjait, nincs említésre méltó eredmény.

Ez a bejelentés rávilágít arra, hogy nem érvényesül a gazdaságok vezetésénél az egyszemélyi felelős vezetés ügy, ahogyan arra szükség van, de nem érvényesül a pártszervezetek ellenőrző szerepe sem. Elesen rávilágít erre a biharkeresztes állami gazdaság esete.

A gazdaság főállattenyésztője, Éliás Ferenc egyhetes tanfolyamon vett részt Mezőhegyesen, ahol a takarmányfeltárási új módszereit tanították. Hazatérve minden állami gazdaság takarmányfelelősének egyhetes tanfolyam keretében ismertette az új módszereket, de saját gazdaságában már nem alkalmazta. Így mutatta a jó példát! A szalmafeltárási elhanyagolásáért a kiméltetlen felelősségvondónak nem szabad elmaradni egyetlen állami gazdaságban sem!

Magyar István a Hortobágy Trüsztről elmondotta, hogy az ő gazdaságaiban a szalmafeltárást már december óta alkalmazzák jó eredménnyel és az átteleltetés biztosítva van.

Az alkalmi legeltetés

Zilai Imre elvtárs, a Gygyori Petőfi elnöke az alkalmi legeltetés nagy fontosságára hívta fel a figyelmet. Ott, ahol legeltethető erdő van a szövetkezet közelében, úgy a marhák, mint a sertések átteleltetése szempontjából nagy segítséget jelent az erdei legeltetés, mert ezzel nagyon sok szilast és abraktakarmány takarítható meg. A hó elment már a földéről, lehet a juhokat legeltetni és ki kell használni az utak, töltések zöldjét is.

A régi erdőkben, ahol a jóság már nem tesz kárt, lehetővé kellene tenni a legeltetést és megnyitni az utat a szövetkezetek jószágállományá előtt.

Az állatállomány átteleltetését megvitató ankétot felmerült szempontok hasznosíthatók megynkben és segítenek a nehézségek leküzdésében. Felhívta az ankét a figyelmet arra is, hogy a tszcs és állami gazdaság területén még több, komolyabb segítséget kell adni ahhoz, hogy eredményesebben harcoljanak az átteleltetés sikeréért.

A Magyar Népköztársaság minisztertanácsának határozata az 1953. évi tavaszi mezőgazdasági munkák előkészítéséről és végrehajtásáról

az 1953. évi

A mezőgazdaság dolgozói előtt az a feladat áll, hogy pótolják az őszi munkákban bekövetkezett lemaradást a lehető legkorábban megkezdjék a tavaszi talajmunkákat, valamint a korai növények vetését, megműveljék és bevéssék az ország számoföldjének minden talpalatnyi területét. A tavaszi mezőgazdasági munkát olyan minőségben és olyan agrotechnikai módszerekkel végezzék, hogy feltétlenül elérjék, sőt túlszárnyalják az 1953. évi tervben előirányzott termésátlagokat.

A terv teljesítése és túlteljesítése érdekében a mezőgazdaság irányító szerveinek ki kell küszöbölni az őszi munkák során elkövetett hibákat, fel kell számolni az irányítás és az ellenőrzés bürokratikus és laza módszereit. Különösen fel kell számolni minden megakadályozást, a nehézségeket szembeni meghátrálást, csirájában el kell tojtaniok minden ellenséges kártevő kiscsírítést és bátor fellépéssel gondoskodniuk kell a nehézségek leküzdéséről. Az egyéni gazdálkodóktól, a termelőszövetkezetek tagjaitól, a géppállomások és állami gazdaságok dolgozóitól pedig az követeli a terv teljesítése, hogy legjobb tudásukkal és munkacerejükkel lássanak hozzá a tavaszi munkák előkészítéséhez, a lehető legkorábbi megkezdéséhez és gyors befejezéséhez, hogy jó eredménnyel biztosítsák dolgozó népünk bőséges ellátását. Ezért a Népköztársaság minisztertanácsa az alábbi határozatot hozza:

I.

Az 1953. évi tavaszi szántásvetési munkák során biztosítani kell az ország minden talpalatnyi szántóföldjének megművelését.

1. A szántóföldek teljes megműveléséért és a helyes agrotechnikai módszerek alkalmazásáért felelős:

- a) állami gazdaságokban, kiserőlteti és tan gazdaságokban, valamint célgazdaságokban a gazdaság igazgatója,
- b) termelőszövetkezetekben (csoportokban) az elnök, az egyéni művelés alatt álló területeken a tulajdonos, illetőleg a ténylegesen gazdálkodó személy, az állami tartalék ingatlanokon a helyi földművelésszövetkezet ügyvezetője.

2. A termelőszövetkezetek, az egyéni termelők és a földművelésszövetkezetek kezelésében lévő szántóterületek megművelésének ellenőrzéséért és biztosításáért a megyei, járási és községi tanács, ezen belül a végrehajtó bizottság, illetőleg annak elnöke, állami gazdaságok területén pedig irányító szervük felelős.

3. A teljes szántóterület megművelése érdekében a községek összes számóterületére meg kell állapítani a művelésre kötelezett gazdaságot, vagy személyt.

a) Az állami gazdaságok és erdők minisztere, valamint a szántóföldi gazdálkodást folytató egyéb állami gazdaságokat irányító miniszterek, a gazdaságait irányító szervek útján február 20-ig kötelesek értesíteni az illetékes községi tanácsot, hogy a község területén hány kat. hold a szántóterületük.

b) A földművelésügyi miniszter és a belügyminiszter gondoskodjanak arról, hogy a járási tanácsok február 20-ig közöljék a községi tanácsokkal a község termelőszövetkezeinek szántóterületét.

c) A községi tanács február 28-ig köteles a község területének minden egyéni birtokosát felhívni, hogy a községi területen birtokukban lévő szántóterület megműveléséről gondoskodjanak. Ugyancsak köteles felhívni a földművelésszövetkezet ügyvezetőjét, hogy a földművelésszövetkezeteknek február 28-ig hivatalosan átadott terület hasz-

nosításáról kishaszonbérletbe történő kiadás, vagy saját kezelés útján gondoskodjék.

II.

Az 1953. évi növénytermelési terv végrehajtása érdekében minden gazdaság, illetve gazdálkodó a számára előírt termelési kötelezettséget tartozik teljesíteni.

1. Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek, valamint a szántóföldi termelést folytató egyéb állami vállalatok növénytermelési tervét jóváhagyott termelési tervük alapján kell teljesíteni.

2. Az egyéni termelők az alábbi növényeket kötelesek meghatározott területen termelni:

a) Aki őszi kenyérgabona vetési kötelezettségét nem teljesítette, a hiányt elsősorban tavaszi búzával, illetve egyéb tavaszi gabonával köteles pótolni. A vetéseket úgy kell végezni, hogy az összes gabonavetésterület — az őszi, a tavasziakkal együtt — a szántóterületnek országosan 45 százaléka legyen.

b) A 83/1952 (IX. 16.) M. T. sz. rendeletben megjelölt körzetekben a tavaszi árpa vetésterületét sörárpává kell bevetni.

c) A községi vetésterven belül a burgonya vetésterületét szántóterületük arányában termelőnként meg kell határozni. Napraforgót a termelő a szántóföld legalább 7 százalékán kötelesek termelni. A kijelölt ipari füzemek 15—20 km-es körzetében a burgonya termelési kötelezettséget legalább 50 százaléki ipari burgonyával kell teljesíteni. A községi tanács az egyéni termelők burgonya és napraforgó termelési kötelezettségét, előzetes meghallgatásuk után, február 28-ig köteles megadni.

3. A tavaszi munkák idejében való elvégzése érdekében az egyéni termelők tulajdonában lévő fogatoknak az alábbi mértékben kell mezőgazdasági munkát végezni:

a) A mezőgazdasági igaerő tulajdonosok kötelesek igaerejükkel a tavaszi mezőgazdasági munkák során állandó és folyamatos munkát végezni.

b) A községi tanács az egyéni igaerő tulajdonost — amennyiben saját területén az időszakos mezőgazdasági munkát elvégezte — kötelezheti más gazdaságban mezőgazdasági munka végzésére. Az így elvégzett munkáért a hivatalos díjtételek szerint megállapított munkadíjat kell fizetni.

III.

A tavaszi mezőgazdasági munkák végrehajtására az állami gazdaságoknak, termelőszövetkezeteknek, géppállomásoknak és az egyéni termelőknek a téli hónapokban szervezetterlen fel kell készülni.

1. A termelőszövetkezetek és az egyéni termelők saját maguk kötelesek gondoskodni teljes tavaszi vetőmagszükségletükről.

a) A termelőszövetkezetek a termelési tervükben meghatározott vetésterülethez szükséges vetőmagról február 28-ig kötelesek gondoskodni és a vetőmagot a vetés idejéig gondosan megőrizni.

b) Az I. és II. típusú termelőszövetkezetek csoportokban a tagok részesedésük arányában adják át a vetőmagot a termelőszövetkezeti csoport által kijelölt felelősnek és vetésig központilag tárolják tisztított állapotban.

c) A termelőszövetkezetek és az egyéni termelők a vetéstervük teljesítéséhez esetleg hiányzó vetőmagot csere, vagy vásárlás útján szerezzék be.

2. A tavaszi vetéshez gondosan

kiválogatott, tisztított és szükség szerint csávázott vetőmagot kell előkészíteni.

a) Az állami gazdaságok, termelőszövetkezetek és az egyéni termelők a tavasszal elvetésre kerülő vetőmagvak tisztításáról, továbbá a tavaszi búza és a tavaszi árpa, valamint repülőöszög fertőzöttség esetében a zab vetőmagszávázásáról február 28-ig kötelesek gondoskodni.

b) Az állami gazdaságokban legalább 3000 kat. hold tavaszárpa, 12.000 kat. hold tavaszárpa, 2500 kat. hold gyapot; a termelőszövetkezetekben 600 kat. hold tavaszárpa, 3000 kat. hold tavaszárpa vetőmagját a vetés előtt javozni kell.

c) Az állami gazdaságok, termelőszövetkezetek és az egyéni termelők minél nagyobb mértékben végezzék el a vetőmagvak vetés előtti napon való melegítését.

3. A tavaszi szántás-vetési munkák minél gyorsabb elvégzése érdekében gondoskodni kell minden munkába állítható gép kijavításáról és felhasználásáról.

a) Az állami gazdaságok és a géppállomások igazgatói felelősek azért, hogy az összes erő- és munkagépeiket február 15-ig kifogástalan minőségben kijavítsák.

b) A termelőszövetkezetek és az egyéni termelők minden felhasználható ekét, boronát, simítót, hengert, vetőgépet legkésőbb február 28-ig javítsanak ki.

c) A termelőszövetkezetek a géppállomásokkal február 15-ig kössék meg a gépmunkaszerződéseket. A szántóföldi brigádok területeit és összetételét állandósítsák, a művelési eszközöket jegyzőkönyvileg adják át és a géppállomások traktoros brigádjával a tavaszi munkák végrehajtását egyeztetessék össze.

4. A földművelésügyi miniszter és az állami gazdaságok és erdők minisztere a tavaszi munkák megkezdése előtt ellenőrizzék az állami gazdaságok, termelőszövetkezetek, géppállomások és a községek felkészülését a tavaszi munkákra.

a) Az állami gazdaságokban február 15—20 között helyszíni szemle útján kell felülvizsgálni a vetőmagvak előkészítését, a gépek kijavítását és a tavaszi munkák megszervezését.

b) A termelőszövetkezetekben a vetőmagvak előkészítését, a brigádok felkészülését február 20. és 28. között helyszíni szemlén kell ellenőrizni.

c) A géppállomások gépeinek kijavítását és a traktorbrigádok felszerelését és megszervezését február 15—20 között minden géppállomáson helyszíni szemlén kell felülvizsgálni.

d) A községekben a helyi tanácsok helyszínen ellenőrizzék az egyéni termelők felkészülését a tavaszi munkákra.

IV.

A tavaszi mezőgazdasági munkákat a fejlett agrotechnikai módszerek széleskörű alkalmazásával kell végrehajtani.

1. A téli időszakban el kell végezni az őszi elmaradt mélyszántást. Ezért az állami gazdaságok, a géppállomások javítás alatt nem álló gépei, az állami gazdaságok, termelőszövetkezetek és az egyéni termelők fogatai minden alkalmas időben a téli folyamán is végezzenek mélyszántást.

2. A tavaszi talajelőkészítést a lehető legkorábban meg kell kezdeni és a legrövidebb idő alatt kell végrehajtani.

a) Azokon a szántóföldeken, ahol az őszi, vagy téli mélyszántást nem végezték el, a talaj tavaszi felszántását, amint a talaj állapota megengedi, azonnal meg kell kezdeni és legkésőbb 8 napon belül be kell fejezni. A szántással egyidőben el kell végezni a fogasolást.

b) A felszántott földeken,

amint a talajra rá lehet menni, a simítóaszt (fogasolást) azonnal meg kell kezdeni és legkésőbb 3 napon belül be kell fejezni.

c) Az összes szántóterületek felszántását és simítóaszt (fogasolást) legkésőbb március 31-ig az egész ország területén be kell fejezni. A frissen szántott és simított területeken a vetésig fogasolással, illetve kultivátorozással kell a vetőagyat előállítani.

3. A termésállagok fokozása érdekében fel kell használni az összes rendelkezésre álló istálló- és egyéb szerves trágyakészleteket.

a) Az állami gazdaságok, a termelőszövetkezetek és az egyéni termelők azokon a területeken, ahol őszi mélyszántást nem végeztek, a szántással egyidőben munkálják be a talajba az összes őszi nem hordott, illetve télen összegyűlt, érett és közepérett istállótrágyát.

b) Azokon a gyapotterületeken, ahol az őszi alaptrágyázást nem végezték el, kat. holdanként 50—150 kg szemescsezt szuperfoszfátot kell kiszórni a tavaszi talajelőkészítés előtt és a talajelőkészítéssel a földbe bemunkálni.

c) Azok az állami gazdaságok és termelőszövetkezetek, amelyek az őszi mélyszántást elvégezték, a rendelkezésre álló istállótrágyát február 28-ig a trágyázásra kerülő táblák szélére szarvasokba hordják ki és földeljük le.

d) Az állami gazdaságokban és termelőszövetkezetekben általában be kell vezetni a trágyakezelés fejlett módszereit. A földművelésügyi miniszter és az állami gazdaságok és erdők minisztere február 15-ig adják ki a fejlett trágyakezelési módszerek megszervezésének és agrotechnikájának utasítását. Biztosítsák, hogy minden állami gazdaságban és a termelőszövetkezetekben legalább 50 százalékában, az állami gazdaságok trószójainak, valamint a megyei és járási tanácsok mezőgazdasági osztályainak főagronómusai és a géppállomások agronómusai a helyszínen mutassák be a fejlett trágyakezelési módszert és a bevezetést folyamatosan ellenőrizzék.

1. A szántóföldi növények tavaszi vetését, amint az egyes növények csírásához szükséges hőmérsékletet a talaj elérte, azonnal meg kell kezdeni és a legrövidebb időn belül be kell fejezni.

a) A simítóasztal egyidőben, amint a talajra rá lehet menni, meg kell kezdeni és legkésőbb március 15-ig be kell fejezni a mák, a tavaszi búza, a borsó, az olajlen, rosljen, a lencse, a búkköny, a hagyma és füvesherék vetését. Ezeknek a növényeknek a korai elvetésére fel kell használni minden olyan télvégi és koratavaszi időt, amely a talaj nedvességi állapotát figyelembe véve alkalmas a vetési munkálatok végzésére, tekintet nélkül arra, hogy a vetés után még télies időjárás várható.

b) Amint a talaj hőmérséklete elérte az 5—8 fokot, meg kell kezdeni és április 10-ig be kell fejezni a tavaszi árpa és zab, a lucerna, a vöröshere, a baltacim, a napraforgó, a csillagfürt és cukorrépa, a takarmányrépa vetését.

c) 8—12 C fok talajhőmérsékletnél meg kell kezdeni és április 30-ig be kell fejezni a burgonya, a szója, a csicsóka, a cirok, a csuszim, a köles, a marhákáposzta, valamint az Alföldön a kender, a bab és a kukorica vetését. A rostkender, a bab és a kukorica vetését az északi és dunántúli megyékben május 5-ig kell elvégezni.

d) A 14 C fok talajhőmérsékletnél meg kell kezdeni és legkésőbb április 30-ig be kell fejezni a kukorica vetését és a kukorica vetését az északi és dunántúli megyékben május 5-ig kell elvégezni.

e) 14 C fok talajhőmérsékletnél meg kell kezdeni és legkésőbb április 30-ig be kell fejezni a kukorica vetését és a kukorica vetését az északi és dunántúli megyékben május 5-ig kell elvégezni.

f) A 14 C fok talajhőmérsékletnél meg kell kezdeni és legkésőbb április 30-ig be kell fejezni a kukorica vetését és a kukorica vetését az északi és dunántúli megyékben május 5-ig kell elvégezni.

g) A 14 C fok talajhőmérsékletnél meg kell kezdeni és legkésőbb április 30-ig be kell fejezni a kukorica vetését és a kukorica vetését az északi és dunántúli megyékben május 5-ig kell elvégezni.

sőbb április 30-ig be kell fejezni a gyapot vetését.

e) 12—16 C fok talajhőmérséklet mellett meg kell kezdeni és legkésőbb május 5-ig be kell fejezni a ricinus és késői napraforgó vetését, dohány palántázását május 20-ig, a fűszerpaprika palántázását május 31-ig kell befejezni.

f) A vetésre alkalmas talajállapot és talajhőmérséklet mellett a tavaszi búzát, a tavaszi árpat és zabot az állami gazdaságok három munkanapon belül, a termelőszövetkezetek (csoportok) és egyéni termelők hat munkanapon belül, a burgonyát, kukoricát, napraforgót és cukorrépat az állami gazdaságok öt munkanapon belül, a termelőszövetkezetek (csoportok) és egyéni termelők nyolc munkanapon belül, a gyapotot az állami gazdaságok, termelőszövetkezetek és egyéni termelők egyaránt öt napon belül kötelesek elvetni.

g) A földművelésügyi miniszter, valamint az állami gazdaságok és erdők minisztere az országos határidőn belül meggyőzően és trósztonként állapítsák meg az egyes növények vetésének végső határidejét és a megyei tanácsok a megállapított végső határidőket hivatalosan kötelesek a termelőszövetkezetek és egyéni termelők tudomására hozni. A gyapot vetésének a megkezdését országosan a földművelésügyi miniszter határozza meg.

h) A vetéseket az állami gazdaságok, a termelőszövetkezetek és az egyéni termelők minél nagyobb területen a fejlett vetési módszerek alkalmazásával végezzék el. Ezért az állami gazdaságok legalább 40.200 kat. hold tavaszi gabonát és az összes rosljen, a termelőszövetkezetek legalább 60.000 kat. hold tavaszi gabonát és az összes rosljen, kezeszoroson vessék el. Az állami gazdaságok legalább 43.400 kat. hold kukorica és napraforgó a termelőszövetkezetek legalább 175.000 kat. hold kukorica és napraforgóvetést végezzenek nagyfeszítéssel.

i) Az állami gazdaságok, termelőszövetkezetek és az egyéni dolgozó parasztok a kukoricát és a burgonyát, valamint a cukorrépat és dohányt elsősorban frissen trágyázott területeken, amelyek közvetlen istállótrágyázásban nem részesültek, a kukorica és burgonya terméshozamát érett istállótrágyával, komposztal, baromfitrágyával, vagy fabamuvál végzett fészekt trágyázással növeljék.

5. A tavaszi szántás-vetéssel egyidőben végre kell hajtani az őszi vetéseket, valamint a rétek és legelők télvégi és koratavaszi ápolási munkáit.

a) A földművelésügyi miniszter gondoskodik arról, hogy a belvizet levezetését a kultúrterméki és belvizrendező hivatalok úgy biztosítsák, hogy a tavaszi vetések idejére a belvizek ne akadályozzák a szántás-vetési munkáit és az őszi vetések fejlődését. A belviz levezetéséhez az állami gazdaságok, géppállomások, termelőszövetkezetek és az egyéni termelők gépi, iga és kézi erőikkel kötelesek segítséget nyújtani.

b) Az állami gazdaságok, a termelőszövetkezetek és az egyéni termelők tél végén és kora tavasszal, amint a talajra rá lehet menni, a felfagyott őszi vetések hengerezését azonnal végezzék el. A jól áttelelt őszi vetéseket a fagyvesztéylek elmúltával azonnal, de legkésőbb április 15-ig meg kell fogasolni (boronálni).

c) A gyengén telet és a késő őszi vetéseket az erre a célra rendelkezésre bocsátott és a termelő üzemek készletében lévő pétisó műtrágya teljes felhasználásával fejt trágyázásban kell rész-

velelni. (Folytatás a 3. oldalon)

(Folytatás) síteli. Az állami alább százezer, kezdetek legalább hodon végezzék tavaszi fejt trágyát illetve komposztet trágyák. Ezenkívül szélé szervezni a huznu, baromfitrágyűjtését és felhasználását. d) A rétek szalastakarmánál elsősorban fagyott gyep, gerezesét, a gyegyengetést, a lelek és karát gyűlt trágyákvetését, a kulamint azok kzésát, a szakosztatást és a szifásítást és 15-ig el kell vé c) A vetésni a növényel ezért a fertőzmezei pocok, fásat április 3rínka lárvaájt 1-ig, a kukorikében a kukor egyéb növényi sát május 15-

A tavaszi m kák végrehajtá bízható jelent

F a Magy

Népünk legerősebb Szovjetunió munkájában önknek egdón a Szodden magyar amelyet az Ebben a Magyar-Szovjetuniónak az egy nyitási egnyük legto zelfogha óa népek bará

A Társaság I gozóink leg szovjet tap zók, kiváló jelentett sz jak azt is, sért, hogy háláját a rendezendő s a baráti társas. Február és kölesón ján ünnepi ság Hónap há, melybe önenjáró k dottság ta megítéogat adják tapt kommuniz

A Bar merheti m munkáját, kincseslár szovjet da dolgozóink A Mag magyar d minizmus zókat.

Bonn (AD zaffak izz szóltanak) k kormány ve zett háború .Hálalós y hangzik a ember, aki a 38. szíles

A minisztertanács határozata az 1953. évi tavaszi mezőgazdasági munkák előkészítéséről és végrehajtásáról

(Folytatás a 2. oldalról)

sített. Az állami gazdaságok leg- alább százezer, a termelőszövet- kezetek legalább 150 ezer kat- holdon végezzék el az őszi vetés- tavaszi fejtrágyázását pétisóval, illetve komposzt, vagy szemcsé- zott trágyák felhasználásával. Ezenkívül széles körben meg kell szervezni a hulladéktrágyák (ha- zu, baromfitrágya stb.) össze- gyűjtését és fejtrágyázásra való felhasználását.

d) A rétek, legelők és évelő szalastakarmányvetések ápolásá- nál elsősorban el kell végezni a fagyott gyepek, illetve vetés hen- gerezését, a gyomirtást és talaj- egyengetést. A legelőkön a de- jelők és karámok helyén össze- gyűlt trágyák egyenletes szétte- vetését, a kutak és vályuk, va- lamint azok környékének gond- zását, a szakaszos legeltetés be- osztását és a rétek, legelők tava- szii fásítását legkésőbb április 15-ig el kell végezni.

e) A vetéseket meg kell véde- ni a növények kártevői ellen, ezért a fertőzött területeken a mezel pocok, ürge és hőröcsög irtá- sát április 15-ig, a gabonafut- rika lárvájának irtását május 1-ig, a kukoricamolylet irtásá- ra május 15-ig, a kukorica, cirokszár és egyéb növényi részek felhasználá- sát május 15-ig el kell végezni.

V.

A tavaszi mezőgazdasági mun- kák végrehajtását gyors és meg- bízható jelentésekkel és helyszi-

ni vizsgálatokkal kell ellenőrizni, és a kötelezettségüket nem telje- sítőket, vagy kötelességeiket mu- lasztókat felelősségre kell vonni.

1. A földművelésügyi miniszter, az állami gazdaságok és erdők minisztere, valamint a szántóföl- di termelést folytató gazdaságo- kat irányító miniszterek a Köz- ponti Statisztikai Hivatallal együtt szervezzék meg a tavaszi munkák jelentőszolgálatát és fo- lyamatos ellenőrzésekkel biztosít- sák a jelentések megbízhatóságát. A helytelen és hamis jelentés- adókat büntető úton vonják fele- lősségre.

2. A helyi tanácsok április 10. és 20. között minden községben tartanak határszéleket. Allapít- sák meg a szántóterületek meg- művelésének mértékét és azokat a termelőket, akik az időszaki ta- vaszi mezőgazdasági munkát nem végezték el határidőre, kötelez- zék a munkák végrehajtására.

3. Azok ellen az egyéni termé- lők ellen, akik szántóterületeket önkényesen elhagyják, és a fel- szőlítés után sem gondoskodnak megműveléséről, a községi ta- nács köteles eljárást indítani.

4. Azokat a községi tanácsel- nököket pedig, akik nem gondos- kodnak a területükhöz tartozó szántóföldek teljes megművelésé- ről és a határozatban előírt mező- gazdasági munkák végrehajtá- sáról, a helygyminiszter vonja fe- lelősségre.

Budapest, 1953. január 30.
RAKOSI MATYÁS stc.
a minisztertanács elnöke.

Párt és pártépítés

A debreceni pártcsoportok munkájáról

Pártunk II. Kongresszusa ha- tározza a értelmében párt- szervezeteinkben a bizalmi rend- szerrel áttértünk a pártcsoport- tok fejlettebb rendszerére. Ez a határozat nagy segítséget adott ahhoz, hogy Rákosi elvtárs 1950. február 10-i beszéde alapján még tovább fokozzuk a párttagság aktivitását s úgy a termelés, mint a párumunka területén még tovább szélesítsük a bírálat és önbírálat szellemét. A párttagság soraiban a pártcsoportok nevelő munkájával elértük, hogy a párttagság mind hátrabban bí- rálja a vezetőség munkáját. Ez legjobban most az ünnepi tag- könyvkiosztó taggyűléseken mu- tatózott meg.

A pártcsoportok az elmúlt nagy kampányfeladatok végre- hajtásában jelentős mértékben megerősödtek, rendszeresen megtartják a pártcsoport érte- keztetést, a jtkartól kapott út- mutatások alapján, helyesen fő feladataiknak a termelés fokozá- sát és egyenletes emelkedésének biztosítását tartják. Ezen a téren vannak jó kezdeményezések. A Bútorgyár I. alapszervezetében a pártcsoport pártmegbízottok- kat ad egy-egy párttagnak, hogy a 100 százalékon alul teljesítő- nek adja át a munkamódszerét. Így adta át a munkamódszerét Tóth Mihályné elvtársnő Nagy Katalin elvtársnőnek, aki 80 szá- zalékos teljesítményét 120 szá- zalékra emelte fel. A Ruhagyár- ban Papp Sándor elvtárs párt- csoportvezető, sztahanovista, két új dolgozónak adja át rendsze- resen a munkamódszerét. A pártcsoport kezdeményezésére a 100 százalékon alul teljesítő- k mellett a pártcsoport tagjai „kommunista örsöget” állanak és segítik a lemaradó dolgozókat teljesítményük emelésében. Ez a módszer elősegíti az üzem ter- velését és fokozza a párt- tagság aktivitását a termelésben. Azokban az alapszervezetekben, ahol a pártcsoport foglalkozik egy-egy pártcsoporttag magatar- tásával, a párttagoknak van te- kintélyük és a pártönkivüli dol- gozók példaként követik őket.

A pártcsoportok többsége nagy gondot fordít arra, hogy a csoport tagjai rendszer- sen résztvegyenek a politikai is- kolák foglalkozásain és mindin- kébb kezdik alkalmazni azt a módszert, hogy a pártcsoport vezető a politikai iskola előtt ellenőrizi az iskola hallgatói fel- készültségét a politikai iskolára. Ez növeli az iskola hallgatóinak felelősségét és ennek alapján fel- készültve jelennek meg a politi- kai iskolán.

A Jároműjavító V. II. alap- szervezete ezt a módszert alkalm- mazza azaz az eredményvel, hogy a 35-40 százalékos kezdeti lemorzsolódást megszüntették és a XIX. Kongresszus anyagának tanulmányozása idejében már csak 2-3 százalékos volt a hiányzás, ennek is többsége iga- zoltan volt távol.

Jó politikai munka eredmé- nyeként az elmúlt hónapokban alapszervezeteink zömében 100 szá- zalékos volt a tagdíjfizetés, ami azt jelenti, hogy pártszerveze- teink zöme maradék nélkül vég- rehajtotta a KV tagdíjfizetésre vonatkozó határozatát, például a szabadságtelepi alapszervezet is.

A tagdíjfizetés javulása azt je- lentli, hogy a pártcsoportvezetők helyesen összekötötték a XIX. kongresszus anyagát a tagdíj- fizetés jelentőségével és így ér- tetik el azt, hogy egész Debrecen- ben a november havi 88,9 százalé- kal szemben.

A pártcsoportok javuló mun- káját mutatja a taggyűlések emelkedő színvonala, a tag és tagjelölték részvétele a taggyűle- sen. A Rákosi-telep pártszerve- zetének november havi taggyűlé- sén mindössze 30-an jelentek meg, a december havi taggyűlé- sen pedig már 110 elvtárs vett részt, a tagdíjfizetés pedig 60

százalékról 95 százalékra emel- kedett az elmúlt hónapban. Koz- ma Lajos elvtárs, pártcsoportve- zető rendszeresen látogatja a pártcsoportja tagjait, megbe- széli velük a taggyűlés napirendi pontját, így a taggyűlések mind- inkább aktívabbá válnak, bátran fejezik a vezetőség felé a hibá- kat.

Fentiekből látható, hogy párt- csoportjaink az elmúlt év alatt jelentős fejlődésen mentek keresztül, azonban még mindig nem töltik be teljes egészében szerepüket a politikai munka ter-ületén. A pártcsoportok munká- jában az építőiparban és a tészes pártszervezetekben van súlyos hiányosság, az elsősorban abból adódik, hogy a Városi Pártbí- zottság sem adott kellő segítsé- get. Tettünk bár kezdeti lépése- ket, mint pártcsoportokat szer- vezünk, de ezeknek a pártcso- portoknak csak egyszer-kétszer adtunk segítséget, aztán maguk- ra hagytuk őket. Ennek eredmé- nye meg is látszik, mert például a 61/1. Építőipari Vállalatnál a tagdíjfizetés mindössze 81 száza- lék volt az elmúlt hónapban. A pártcsoportok gyenge munkájá- nak és az ellenőrzés hiányának tudható be az is, hogy nem fo- lylik az ellenséges ideológia el- len következő lépésben a harc és a szociáldemokrácia különböző bérdemagógiával akarja a dol- gozók egységét megbontani.

Az Irodaháznál felvetették, hogy külön normát adjanak a fiataloknak, az időseknek és a középkorúaknak. Ilyen jelenség tapasztalható volt más üzemben is, a Dohánygyárban Dihen Imre javasolta a 12 órás munkaidő bevezetését. A pártcsoportérte- kezteték színvonala igen alac- sony, nem foglalkoznak a brigád vagy műhelyrész termelési problémáival, nem tűzik napi- rendre a kommunista helytál- lását a termelésben és így adó- dik elő, hogy egyes párttagok nem kommunista-hoz méltóan dolgoznak. Madai Irén (H. B. Téglygyár) a termelőmunkáját felületesen végezte, politikai is- kolára rendszeresen jár el, ha el is ment, komolytalanul vi- selkedett, amiért ki kellett zárni a politikai iskoláról, pedig ezt a pártcsoport meg tudta volna akadályozni, ha keményen bírá- lta volna Madai elvtársnőt.

A pártcsoportok munkájának hiányossága az is, hogy nem elég következetesen harcol a kleriká- lis reakció ellen, sőt egyes párt- csoportvezetők összeegyeztethet- tőnek tartják a vallásosságot a párttagsággal. A Rákosi-telepi pártszervezetben Kiss Kálmán pártcsoport értekezlet után bib- liaóra megy el. Ez a pártszerve- zet öbertelenségét mutatja, mert azon túl, hogy Kiss Kál- mánné leváltották, nem tettek a klerikális reakció ellen sem- mit, így különböző rémhírekkel igyekeznek a dolgozók nyugalmát megzavarni, elhíresztelték, hogy a malmokat leállítják. Az ellen- ség elleni harcot abban látják, hogy egy-egy osztályidegent el- távolítsanak a munkából, ami he-

lyes, de ezen túlmenően nem vi- szik a harcot az ellenség ellen úgy, mint az amerikai imperia- listák kiszolgálói, a háborús uszítók ellen, nem lepiczik le ellenséges ideológiát.

További hiányosság az is, hogy nem folytatnak a dol- gozó tömegek felé megfelelő tö- megpropaganda munkát, nem magyarázzák meg a pártönkivüli dolgozóknak a párt és kormány határozatait, úgy gondolják, hogy ez a népnevelők kizárólagos feladata. Ennek az a követke- zménye, hogy pártépítő mun- kánk egyes területeken igen gyenge. A 24/3. Építőipari Vállal- lat pártszervezete nem vett fel egyetlen tagjelöltet sem, pedig különösen az építőiparban igen nagy jelentősége van annak, hogy a legjobb, legelőzhető- sebb pártönkivüli dolgozókat bevonjuk a pártcsoport munká- jába és pártmegbízottakkal pár- tunk harcos tagjaivá neveljük őket.

Hogy a pártcsoportok munká- jának színvonalát tovább emel- jük és a még meglévő hibákat kiküszöböljük, a következő fel- adataink vannak:

a) A pártcsoportok rendszer- sen tűzzék napirendre a VB ha- tározata szellemében a pártcso- porttagok munkáját, értékeljék ki, hogy egy-egy elvtárs hogyan állta meg helyét a termelésben és politikai munkában. Ezenkí- vül fel kell dolgozni a párt- és kormányhatározatokat saját brigádjukra, műhelyrészükre, amit minden esetben az összes dolgozókkal ismertetni kell, mert öt éves terünk sikeréért folyta- tott harc csak akkor lesz eredményes, ha pártcsoportjaink és népnevelőink jó felvilágosító munkával biztosítják az összes dolgozók bekapcsolódását a párt- és kormányhatározatok tel- jesítéséért folyó harcba.

b) Széles tömegpropaganda munkát kell folytatni a dolgozók között, ezen keresztül ismerjék meg azokat a becsületes pártön- kivülieket, akiket pártmegbízott- sággal nevezünk, hogy pártunk soraiban belül folytatott jó munká- val szolgálják a béke és szabad- ság ügyét és harcoljanak a há- borús uszítók ellen.

c) Az ellenség elleni harc ne csak személyek, hanem ezen túl- menően az ellenséges ideológia, a szociáldemokrácia, a kleriká- lis reakció és a kulákság el- len is folyjék, melynek ma szoc- ialista építésünk legnagyobb el- lenségei. Az ellenséges ideológia elleni harcban nagy gondot kell fordítani arra, hogy a marxiz- mus-leninizmus tovább terjedjen a dolgozók között, elsősorban a párttagok között, mert csak az lehet az ellenséges elleni harcban kíméletlen, aki fel van érteve marxista-leninista ideológiával.

A pártcsoportok munkájának megjavításában nagy segítse- günkre van a Szovjetunió Kom- munista Pártjának gazdag tap- asztalata, amelyet a XIX. párt- kongresszus még jobban megis- mertettünk. Fűri Gábor VB szervező írták

Aláírták a Német Demokratikus Köztársasággal az 1953. évre szóló árucsereforgalmi megállapodást

Baráti szellemben folytatott és a kölcsönös gazdasági szükséglet- tek kielégítését szolgáló tárgya- lások után a Magyar Népköztár- saság és a Német Demokratikus Köztársaság meghatalmazottai január 31-én aláírták a hosszúle- járathú árucsereforgalmi megáll- apodás alapján az 1953. évre vo- natkozó kiegészítő jegyzőköny- vet. Ez a kiegészítő jegyzőkönyv 1953. évre az előző évet jelentő- sen meghaladó árucseréket tá- rgyoz el.

A Német Demokratikus Köz- társaság a Magyar Népköztár- saságnak elsősorban gyárberende-

zéseket, gépeket, elektrotechni- kai, finommechanikai és optikai gyártmányokat, fontos vegyszere- ket fog szállítani. A Német De- mokratikus Köztársaságnak szál- lítandó magyar áruk közül leg- fontosabbak a magyar gépipar gyártmányai, többek között Die- sel-vonatok, autóbuszok, dümpe- rek, valamint mezőgazdasági termékek. Ez a megállapodás hozzá fog járulni úgy a Magyar Népköztársaság, mint a Német Demokratikus Köztársaság gaz- dasági terveinek teljesítéséhez, emellett elmélyíti és megerősíti a két nép baráti kapcsolatát.

Február 18-án kezdődik a Magyar-Szovjet Barátság Hónapja

Népünk felemelkedésének, állandóan szépülő új életünknek legerősebb, legbiztosabb támasza, segítője, erőforrása a nagy Szovjetunió barátsága. Nincs olyan magyar dolgozó, aki saját munkájában ne látta minden nap ezt a segítséget, nincs életünk egyetlen olyan területe sem, ahol ne tapasztalnánk állandóan a Szovjetunió támogatásának erejét. Ezért nagy ünnepmin- den magyar dolgozónak a Magyar-Szovjet Barátság Hónapja, amelyet az idén rendeznek meg ötödször.

Ebben az évben külön jelentőséget ad a Barátság Hónapja az az tény, hogy február 18-án lesz ötödik évfordulója a Magyar-Szovjet barátsági, együttműködési és kölcsönös segély- nyújtási egyezmény aláírásának. Ez az egyezmény új életünk egyik legfontosabb állomása, s az aláírása óta eltelt öt év kézzel-fohódon megmutatta, mit jelent népünk számára a szovjet népek baráti közseröltése.

A Barátság Hónapját közvetlenül megelőzi a Magyar-Szovjet Társaság II. országos kongresszusa. Ezen a kongresszuson dolgozónk legjobbjai: a termelésben élenjáró sztahanovisták, a szovjet tapasztalatokat sikerrel alkalmazó mezőgazdasági dolgo- zók, kiváló tudósok, művészek számolnak majd be arról, mit jelentett számukra a szovjet nép segítsége — s egyben elmond- ják azt is, mit tettek eddig a magyar-szovjet barátság elmélyíté- séért, hogyan akarják még jobban megnövelni népünk szerelétét, háláját a nagy Szovjetunió iránt. A február 14-én és 15-én meg- rendezendő kongresszuson jelen lesznek a szovjet nép képviselői, s a baráti népi demokráciák és a nyugati országok szovjet bará- ti társaságainak küldöttei.

Február 18-án, a magyar-szovjet barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási egyezmény aláírásának 5. évforduló- ján ünnepi díszelődással nyílik meg a Magyar-Szovjet Barátság Hónapja. A Barátság Hónapjára küldöttség érkezik hazánk- ba, melyben kiváló tudósok, művészek, kiváló sztahanovisták, élenjáró kolhozparasztok, a sport mesterei vesznek részt. A kül- döttség tagjai ellátogatnak majd üzemeinkbe, építkezéseinkre, meglátogatják falvainkat, iskoláinkat, intézményeinket, hogy át- adják tapasztalataikat, megismertessék a magyar dolgozókat a kommunizmus építésének diadalmas módszereivel.

A Barátság Hónapja alatt sokszáz előadásban, bemutatón is- merheti meg majd népünk a szovjet dolgozók mindennapi életét, munkáját, a legfejlettebb szovjet tudomány és technika gazdag kincsestárának tapasztalatait. Filmszínházainkban a legújabb szovjet filmeket vetítik, a szovjet film ünnepén színházaink több szovjet darabot mutatnak be, hogy még inkább megismertessék dolgozóinkkal a nagy Szovjetunió kultúrájának kiváló alkotásait.

A Magyar-Szovjet Barátság Hónapja újabb alkalom lesz a magyar dolgozók számára, hogy egyre közelebből lássák a kom- munizmust építő baráti szovjet nép mindennapi életét, a mi jö- vőnkért.

Magyar-Szovjet Társaság Országos Vezetősége

Tiltakozás Dulles látogatása ellen

Bonn (ADN). Nyugatnémet ha- zafiak izzóhangú felhívásban szólították fel mindenkit, tiltakozzék Foster Dulles és a bonni kormány vezetői között terve- zett háborús tanácskozások ellen. „Halálos veszély fenyeget! — hangzik a felhívás. Ugyanaz az ember, aki három évvel ezelőt a 38. szélességi fokon, a két

részre szakított Kórea szívében megadta a parancsot az amerikai agresszió megindítására, és ezzel kimondta a halálos ítéle- tet ártatlan emberek millióira Távol-Keleten, most a háború fáklyáját itt akarja meggyújtani sokát szenvedett, keletkezett hazánkban. Ne engedjétek ezt meg! Védekezzetek!”

Mi a különbség a vallási és a kommunista erkölcs között

Egyik olvasónk, Sinka György... a derecskei járási tanácsból... a kérdéssel fordult hozzánk, hogy magyarázzuk meg neki: „Mi a különbség a vallási erkölcs és a kommunista erkölcs között?” Mivel a felelet közérdeklődésre tarthat számot, az alábbiakban közöljük.

Mielőtt a kétféle erkölcs tárgyalásába bocsátkoznánk, szükséges, hogy az erkölcs fogalmát tisztázzuk. Az erkölcs a társadalmi tudat azon formája, amely szabályozza az emberek magatartását egymáshoz és az egész társadalomhoz. A marxizmus-leninizmus azt tanítja, hogy a társadalmi élet az anyagi javak termelésén alapul és végső soron ez határozza meg az emberek szellemi életét, társadalmi tudatát és erkölcsét. Sztálin elvtárs tanítása szerint a társadalom életében legelőször a külső feltételek változnak meg és csak azután, ezekkel összhangban változik meg az emberek gondolkodása, erkölcsi, világnézetük és szokásaik. Ennek folytán az erkölcs nem örökéletű, a különféle erkölcsi követelmények és elvárások, ahogy az osztályok is keletkeznek és elmúlnak. Ahogy a termelési viszonyok szakadatlannal változnak, ugyanúgy változnak az erkölcsi követelmények is. Tudunk kell azonban, hogy az erkölcs kialakulásában a társadalom anyagi feltételein kívül közrejátszanak rá befolyást gyakorolnak a társadalmi tudat más formái is: ilyenek a politika, a tudomány, a művészetek és a vallás. Az erkölcs kialakulására az ókorban inkább a vallás, a tőkés rendszerben inkább a politika befolyása érvényesül, tehát a vallási erkölcs magán hordozza a rabszolgasági társadalom bélyegét is.

A vallási erkölcs — a rabszolgaság és a kizsákmányolás erkölcsi

A vallás az ember erőtlenségének kifejezése a természettel és az elnyomó társadalmi erőkkel szemben. Ahogy Lenin mondja: „A vadember tehetetlensége a természet elleni harcban”. Az osztálytársadalom kialakulásával a kizsákmányoló osztályok erőtlensége az elnyomók elleni harcban ugyanilyen elkerülhetetlenül kitérmei, megszüli a jobb társadalmi életbe vetett hitet. Ez a tehetetlenség és rabszolgasági engedelmeség rányomja a bélyegét minden vallási erkölcsre. Ezért a vallási erkölcs az uralkodó osztályok erkölcsi funkcióját teljesítette és — a kizsákmányolóknak eszméit (tesztisítette meg. Mindig azt hirdette, ami hasznos volt a kizsákmányolóknak és ami ártott az elnyomóknak, ami lefegyverezte őket a türelmetlen elnyomók elleni harcban. A kizsákmányoló osztályok egymást követették, de a vallás a rabszolgasági társadalom óta megmaradt vagy legfeljebb jelentéktelen változásokon esett át. Ugyanígy megmaradtak a vallási erkölcsi elvei is a rabszolgasági társadalom óta.

Minden vallás ma is hirdeti: szolgáik, engedelmesek legyenek uraiknak, akár csak kétezer évvel ezelőtt. A vallási erkölcs ugyanazt a sorsot szánja a kapitalizmus elnyomott és kizsákmányolt bémunkásának, elnyomott és kizsárolt dolgozó parasztlának, amilyen sorsa volt az ókori Róma rabszolgáinak. A vallási erkölcs, a vallás feladata, hogy a kapitalista rendszer elleni osztályharcot lezserelje, mert azt hirdeti, hogy az isten akarataiból vannak gazdagok és szegények, urak és szolgák, szabadok, rabszolgák. Aki elfogadja a vallási erkölcsi tanításait az saját magát illeti örök rabszolgaságra. Világos, hogy mértéketlenül nagy hasznát látják a tőkésnek minden vallásnak és minden) elkövetnek, hogy a vallási

erkölcsöt megszüldítsák. Másrészt azért is szükséges ezt tenniük, mert saját vadállati erkölcsi leleplezése megmutatná a dolgozók előtt legádázabb ellenségeik igazi arculatát.

Ennek folytán a kizsákmányolóknak számára nagyon hasznos a vallási erkölcs, hiszen hirdeti az emberek testvériségét, a munka köeleességét, az alázatosságot és engedelmeséget. A kizsákmányolójak legyenek alázatosak és ami legfőbb engedelmesen törődjenek bele az élelfogytig tartó roboiba és szenvedésbe, mert hiszen ez a földi világ a siralomnak völgye. Aki a robot és a szenvedés, a nyomor ellen lázong, az az isten ellen lázong, aki „az ő végtelen bölcsességénél fogva teremtett gazdagokat és szegényeket”. Még ez sem elég, a kizsákmányolóknak teljesen biztosak akarnak lenni vagyoniukban és hatalmukban, ennek megfelelően a vallási erkölcs azt hirdeti, hogy az isten mindent tud és mindenható, tudta nélkül egy hajszál sem eshet le az ember fejéről. Ez azt jelenti, hogy az elnyomott ember bízza csak magát a végtelen isteni kegyelemre, mert hiszen isten az ő végtelen bölcsességénél fogva számon tartja az ő sorsát is és javít rajta, ha elég buzgalommal szolgálja ki urát és a kellő alázatossággal végzi mindennapi robotját. A vallási erkölcs tehát valósággal kicsavarja a fegyvert a kizsákmányolóknak kezéből.

Ezek aljas és hazug tanítások. De a legfőbb és legveszélyesebb, a legmagasabbrendű erkölcs, a vallási erkölcsnek, hogy a nők alacsonyabbrendűségeit hirdeti. A nő — „asszonyi állat”, a nő — „férje kutyája” és rabszolgája. — Gyűlölet és megvetés forr minden vallásban a nőkkel szemben, a vallási erkölcs tehát a legmélyeségekben erkölcsiellen.

A legmagasabbrendű erkölcs

A kizsákmányoló osztályok a vallások hirdetői mindig azt állították, ma is azt állítják, hogy vallás nélkül és istenfélelem nélkül nincs erkölcs. A kommunista pártok eddigi munkája és harcuk a kommunizmus ezernyi ezer példája az igaz, magasabbrendű erkölcs. A kommunizmus harcolnak a legmagasabb rendű erkölcsnek magasztos elveit. Igaz viszont, hogy tagadják a burzsoá erkölcs „erkölcsiességét”, harcolnak az „erkölcs” ellen, mert a rabszolgasági erkölcsi ember rabszolgaságra nevelésének egyik fontos eszköze, amelynek semmi köze nincs az igazi emberi erkölshöz.

A kommunista erkölcs a kommunizmus felépítésének tudatos erkölcsi alapja és az embernek számára a rabszolgaság, az elnyomás gyűlöletét és a kommunizmus felépítéséért folyó harc odaadó és mindenekfeletti önzetlen szolgálatát. Ezzel szemben a tőkés megvesztegetett firkoncái azt hirdetik, hogy a kommunizmusnak nincs erkölcsi. A proletariátus szempontjából csak az olyan emberi magatartás erkölcsi, amely elősegíti az emberiségnek a kizsákmányolástól való megszabadulásáért folyó harcot. A kommunizmust éppen magas erkölcsi tulajdonságaik különböztetik meg minden más embertől.

Elsősorban: a kommunista szerrel legjobban hazáját mély és igaz hazaszeretettel. Ezért a kommunista azon munkálkodik egész életében, hogy a haza dolgozóit egészségesebben és nagyobb hőségben éljenek. Ez a lángoló hazaszeretet hívta életre a tervkéltüljeliséseért folyó harcot, ez indította el a sikeres úttján a munka kommunista hőseit, ez teremtette meg a Szovjetunió nagy Honvédő Háborújában a hazaszeretet csodálatos hősei alkknak

párját sehol a világtörténelemben nem találjuk. De a kommunizmust hazájukat szeretik és támogatják forradalmi harcában a világ minden munkásosztályát és minden forradalmi mozgalmát.

Szemban a vallási erkölcs elveivel, amely azt hirdeti, hogy a munka: átok, a kommunista erkölcs a munkáról való új felfogást vitt bele az emberiség tudatába: a munka becsület és dicsőség dolga. A kommunista minden erejével azért harcol, hogy mielőbb megteremtse azt a társadalmat, melyben a munka még ennél is több, létszükséglet lesz és elérí az alkotás színvonalát.

Minden kommunizmus harcolnia kell azért, hogy kiirtsa az emberekből a magántulajdon által

létrehozott üdortifó hőrcsögtermészetet és beleoltsa a szocialista tulajdon iránti szocialista magatartást.

A kommunizmus gyökeresen új emberi kapcsolatokat létesít az emberek között: a kollektívizmust, amely a teljesen új és valóban emberi kapcsolat új rendszerét jelenti, az elszigetelt és magánosságra ítélt emberekben kialakult a testvéri szolidaritás, amelyben senki nincs magára hagyva és mindenki megkap minden lehető segítséget. Megváltozott tehát a tőkés törvénye: embernek ember a farkasa, helyette új törvény jött létre a kommunizmus között: az önzetlen és kötelező elvtársi segítség. Ilyen kapcsolatok a kommunizmus felépítéséig nem voltak.

A növekedésben is homlokegyenest ellenkező álláspontot foglal el a kommunista erkölcs. A kommunizmus harcolnia kell a nők teljes és minden feltétel nélküli

egyenjóságáért. Ennek folytán a Szovjetunióban már meg is szabadultak a nők minden rájuk rakott vallási és társadalmi béklyótól. Első ízben a világon a Szovjetunióban lett a nő teljesen egyenjogú. Felmérhetetlenül megváltozott ennek következtében a nők élete és a nemek viszonya, amely szintén először menekült meg a tőke lealázó béklyóitól. A világ legszebb és legmagasabbrendű családi élete így alakult ki.

A kommunista erkölcs tehát a legmagasabbrendű erkölcs, a felszabadult, a társadalomért élő, dolgozó és harcoló ember erkölcsi, amely a világtörténelemben páratlan teljesítményekre sarkalja a kommunizmust a társadalmi élet minden területén. A kommunista erkölcs mértékletes magasságban áll a vallási erkölcs förtelmes és a kapitalizmus vadállati erkölcsi tanításai felett, ezért győzni fog az egész világon. G. L.

GYERMEKEINK TOVÁBBTANULÁSA

Fontos kérdés foglalkoztatja ma általános iskoláink VIII. és középiskoláink IV. osztályos tanulóit. A pályaválasztás, a továbbtanulás kérdése. A felszabadulás előtt a mult rendszerében vigyáztak arra, hogy a munkás-paraszti ifjak esetleg csak gondolatban foglalkozzanak a továbbtanulással, de a valóságban ez ne sikerüljön. A jól tanuló szegénysorsú gyermekek közül annak a néhányának, aki továbbtanulhatott, ígyekeztek minden módon megnehezíteni előrehaladását. Amikor sikerült végleg elűzni az iskola falai közül, azzal a kenetjeljes hanggal búcsúzták tőle: „nem fontos mindenkinek tanulni, ettől még lehet becsületes iparos belőled”.

Ma már ez mind a multé. Ma a dolgozók államában gazdag lehetőségek boldog jövő vár gyermekeinkre. Megértette ezt tanulóink többsége és rendszeres, becsületes tanulással készülnek a további tanulásra. Így végzi munkáját a többek között Egyetem a VIII. osztály, amely tavaly a leggyengébb tanulmányi eredményt érte el, és az idei első negyedévében „elősztyál” lett, a nádudvari fiú iskolában pedig azon versenyznek, hogy a továbbtanulásra jelentkezettek közepesnél rosszabbra ne feleljenek.

Megyei, járási, községi iskoláink minden elkövetnek, hogy a lelkiismeretesen készülő tanulókat a legmegfelelőbb pályára irányítsák. Azonban az egyre jobban működő iskolabizottságok munkájában még van egy pár alapvető hiányosság, melyek az egész munka eredményességét veszélyeztetik. A bizottság elnöke közösekben az iskola igazgatója, akinek a bizottság tagjaival szoros együttműködve kellene feladatát véggeznie. Nem egy példa van viszont arra, hogy az igazgató csak a nevelőkkel foglalkozik, a bizottság esetleg összeül időnként és meghallgatja az elnök beszámolóját. Tevékenysége ezzel ki is merül. Ez a magyaráza annak, hogy míg a tanulóknak jórésze ismeri azokat az iskolatípusokat, ahol tanulmányaikat folytathatják, addig a szülők csak részben, vagy egyáltalán nem ismerik. Az iskolabizottságok feladata volna a tantestületekkel karöltve a Megyei Oktatási

Osztály által kiadott továbbtanulási broszúra át tanulmányozásával alapos felvilágosító munkát végezni a szülők között. Rendezzenek a VIII. osztályos tanulók szülei számára az útmutató segítségével pályaválasztási ankétot, ahol részletesen foglalkoznak egy-egy iskolatípussal. Nem hanyagolható el emellett az egyéni agitáció sem. Ebben igyekezzenek a bizottság tagjai és a pedagógusok a tanulói Pál tiszacsegei igazgató példáját követni, aki egyéni elbeszélgetés folytán 10 tanuló sarkall a további tanulásra. A hajdúbőszörményi Eötvös utcai iskolában a szemléltető agitációt alkalmazták eredményesen a továbbtanulás érdekében. A kiváló tanulók fényképeit — akik középiskolában tanulnak — az egyik népbolt kirakatában helyezték el „Akkre büszkék vagyunk” felirattal.

A kellő felvilágosító munka hiányában a tanulók körében a pályaválasztás terén bizonyos rendszeretlenség, az egyes pályákra való idegenkedés mutatkozik. Sok olyan iskolát választottak továbbtanulásra fiataljaink, melyet nem ismernek, melynek talán csak a neve ismert meg. A megyében nem található, csak nagy távolságra, éppen ezért a felvétel is igen körülményes.

A felvilágosító munka hiányát mutatja az is, hogy megyénkben, amely egyre inkább ipari megye lesz, a tanulók általában idegenkednek az ipari technikumoktól, főként a magasépítési, dohánypári technikumoktól. Az iparosodás hatalmas irama pedig egyre több és több szakembert követel megénk fia a jai ból is. Ugyancsak a hiányos agitációra enged következtetni a mezőgazdasági technikum iránti tanúsított passzív magatartás is. Sok szülő igen helytelenül úgy nyilatkozik a nagyszülői mezőgazdasági szakembereinek képzőiskoláról, hogy tehenet gondolni és fejni otthon is megtanul gyermeke és nem iratja be. Nem látja, hogy ez az iskola, ahol azokat az embereket nevelik, akik a mezőgazdaságban egyre szélesebb körben fogják alkalmazni az agro echnika, az agrobiológia módszereit. Különösen helytelen a leánytanulók távol-

maradása a technikumoktól ma, amikor a nők egyenrangú munkatársak a férfiakkal bármely munkában.

Középiskoláink hasonló jellemző hibája az Orosz Intézet és a Lenin Intézetbe való gyér jelentkezés. Meg kell érteni tanuló ifjúságunkkal, hogy mit jelent Lenin, Sztálin nyelvének elsajátítása ma, amikor ifjúságunk, felnőtt dolgozóink egyre szélesebb körben tanulmányozzák az orosz nyelvet.

E kérdések megoldásában jelentős segítséget kell, hogy adjanak iskoláinknak a tömegszervezetek, főleg az MNSZ és a DISZ. Foglalkoznak ugyan ezzel a kérdéssel, sajnos azonban az a tapasztalat, hogy csak megyei és járási szervek. Sürgősen tovább kell, hogy jussunk. A közösekben, a különböző rendezvényeken, összejöveteleken is foglalkozzunk vele.

E feladatok megoldása elképzelhetetlen a pártbizottságok, pártszervezetek segítsége nélkül. Járási pártbizottságaink egyre több segítséget nyújtanak a beiskolázás kérdésében. Világosan látják, hogy ez a kérdés a szocializmus építéséhez szükséges szakemberek biztosításának a kérdése. Azonban községi pártbizottságokban nem minden esetben kielégítő. Pedig azokban a községekben, ahol komoly segítséget adnak a pártbizottságok, jól halad a beiskolázási munka. Bizonyítja ez Csökmő, vagy Földes példája. Itt a tőkés elvtársak gyakran megjelennek a szülők iskoláján, résztvesznek az ellenőrző konferenciákon, továbbá az iskolabizottságok ülésein. Az eredmény: a VIII. osztályos tanulók 70 százaléka továbbtanul. A jelentkezett tanulók 15—25 százaléka a mezőgazdasági technikumokba és ipari technikumokba jelentkezett.

Ezzel a kérdéssel kell foglalkozni döntő mértékben a pedagógus pártszervezeteinknek. Ez kell, hogy képezze következő munkájuk főtársát. Adjanak ehhez a nagy munkához az iskolabizottságok, a tömegszervezetek, a pedagógus pártszervezetek részére fokozott segítséget a járási és községi pártbizottságok.

Horváth Sándor MB. pol. munkatárs.

Új homokszórá-gép a moszkvai utcákon

Moszkvában naponta több mint ezer különleges gép végzi az utcák tisztítását — a seprést, hótakarítást, stb. A közelmulban Moszkva utcáin új konstrukciójú homokszórá-gép jelent meg. A gépet a „ZIS-150” gépkocsi alvázára szerelik. A gép egy óra alatt 25.000 négyzetméter síkos területet szór be homokkal és így közel 50 ember munkáját végzi el.

A vadnyugati mithosz az amerikai filmgyárosok legnagyobb üzlete

A „Daily Herald” című angol munkáspárti lapból megtudhatjuk, hogy a kapitalista filmvilág 1953-ban ünnepli a vadnyugati „cowboyfilmek” aranyjubiläumát. A „Daily Herald” tudósítója vizsgálatait vért a cowboyfilmek változatosban bővelkedő történetére és megállapítja, hogy az első ilyen „filmalkotás” 1903-ban készült el és a „Nagy vonatrablás” címet viselte.

Forgassuk két vagy húsz zúnkba a rabság hú tükre a társadalom burzsoá lapol vissza koruk nyait. Kiket szóltak a lapoból az olvasó hogy álprol meghamisítás a méltóságok ték tele az olvfigyelmelet a sok félrevezet megcsömörlött újság és a hlonmá vált. Hrémhírek titdenki biztos lehanem valóság A „Debrecezen január 3-i szá

„Mellbeszú lánékküli ngyerdei kos lett es dásúveggel veszterkor. Társadalom hértári fő tétet a Sben.”

Öt bűnügy eg De nemcsak a burzsoá lapnyug, csendőrkény, nyugodtk vekenkedő tör dalmá különös az 1931 január ért éppen Baló nem egy munk máról emlékezel kor fényűzésről ért irtak volna

Az 1932 jú „szomorú” hírt mel eakirály t tán hírtelen kellően át tudt tragikumát az akít hónapok e tört, akit egy g tatott: mielő tá ladját. Gondolat feleletet az újs meg nem vígas ber 16-i számba hogy

„Silberer S. a jövőt 2 1 pengőért nap is” me Nemcsak a t tot, hanem az é totta ez az átú nik ez az 1931 ból. Mándy Zolt nők, hegedűkes dasági helyzet, telenség” miatt ziliába.

Az igazságú agyonhaldatni, próbálták. A le máskról, a nyom lánégről végté lett szerezni. E terjedelemben e la, mint az „A akik kirabolalt szágúton egy burkolton. Az számban elisme

„a mezőga rossz érték nagy, súly ipari cikkek következett szegénység gazdaközön kimerülve

Persze, nem a dasági cseléde helyzete miatt tak, hanem att nagygazdáknak nem lesz mit a Tűzött aggodal Az 1931 janu vérosatyák jó ki. „Az inséges vette a vár használt számosan v a ruházatú miatt nem t lalmi.” Mily nemes s hogy „selejtezet

MEGSZÜNT A HAZUGSÁG FERTŐJE

Miről írtak a burzsoá lapok?

Forgassuk vissza az idő kerekét vagy húsz évvel. Vegyük kezünkbe a régi újságokat. Az újság hű tükrök, hogy legyen a társadalomnak, nézzük meg, a burzsoá lapok hogyan tükrözik vissza koruk társadalmi viszonyait. Kiket szolgáltak, kikhez szóltak a lapok? Néhány idézetből az olvasók jól látják majd, hogy problémákkal, a valóság meghamisításával, szenciációkkal, a méltóságok szerelmeivel tömtek tele az olvasókat — elterelték figyelmüket a nyomorúságról. A sok félrevezetéstől, hazudozástól megcsömörültek az olvasók. Az újság és a hazugság egy fogalomvá vált. Ha a lap megcáfol, rémhírnek titulált valamit, mindenki biztos lehetett: nem rémhír, hanem valóság.

A „Debreczen” című lap 1931 január 3-i számának 14. oldala: „Mellbeszúrta magát egy al-lásnéküli lakatossegéd.” „A nagyerdői elágazásnál öngyilkos lett egy asszony.” „Szó-dásúveggel verekedtek szit-veszterkor.” „Siklasztás a Társadalombiztosító székesfe-hérvári főokjánd.” „Az első ítélet a Szent Korona nevé-ben.”

Öt bűnyű egy oldalon. De nemcsak ezek a szenzációi a burzsoá lapoknak. Baló Rezső nyug. csendőrezredes „a sze-rény, nyugodtkedélyű, mindig te-vekenykedő törzsiszt” aranylako-dalma különös csemegeként hat az 1931 január 9-i számban. Mi-ért éppen Baló Rezső és miért nem egy munkás aranylakodal-máról emlékezett meg a lap? Mi-ker fényűzésről is írhattak, mi-ért írtak volna éppen nyomorról. Az 1932 július 5-i számban „szomorú” hírt közöl a lap: „Ma-nuel eckirályi torokdagánát foly-rán hirtelen meghalt.” Vajjon kellően át tudta-e érezni ennek tragikumát az a munkanélküli, akit hónapok óta az éhség győ-tött, akit egy gondolat foglalkoz-tatott: miből tartsa el éhező családját. Gondolataira nem talált feleletet az újságban. Ha ugyan meg nem vigasztalta a szeptem-ber 16-i számban az a közlemény, hogy

„Silberer S. Andor grafológus a jövőt 2 pengőért, a jelen-t 1 pengőért, vasár- és ünne-pnap is” megfósítja.”

Nemcsak a munkást, a parasztot, hanem az értelmiséget is sujtotta ez az átkos rendszer. Kifü-nik ez az 1931 február 8-i szám-ból. Mándy Zoltán okleveles mér-nök, hegedűkészítő „a nehéz gaz-dasági helyzet, az általános pénz-telenség” miatt kivándorolt Bra-zíliába.

Az igazságot nem lehetett agyonhallgatni, bármennyire is próbálták. A legsúlyosabb problé-mákról, a nyomorról, az elégedet-lenségről végre is tudomásul kel-lett szerezni. Persze, nem olyan terjedelemben emlékeztek meg ró-la, mint az „Alarcos bundátörör, akik kirabolták a nyírbozásti or-szágon egy embert”, hanem burkoltan. Az 1931 január 6-i számban elismerik:

„A mezőgazdasági termények rossz értékesítési viszonyai, a nagy, súlyos költségek, az ipari cikkek túlmagas árai következtében fellépett teke-szegénység folytán az új évet gazdaközösségünk teljesen kimerülve kezdi meg”.

Persze, nem a munkások, a gaz-dasági családok még nehezebb helyzete miatt aggodalmaskod-tak, hanem attól féltek, hogy a nagygazdáknak, a kulákoknak nem lesz mit aprítani a tejbe. Túlzott aggodalom.

Az 1931 január 9-i számból a városatyák jószívűsége csendül ki.

„Az inségesek számára meg-vette a város a rendőrségi védnökséget vállalnak a gyengé-ben teljesítők felett. Átadják munkamódszereiket és folyama-nosan segítséget nyújtanak az el-maradt dolgozóknak, hogy azok is sztahanovista szintet érhesse-nek el.”

Mily nemes szív kellett ahhoz, hogy „selejtezett ruhákat” osz-

tottak ki azoknak, akik ruhahiány miatt nem dolgozhattak! De munká-kt nem adtak nozzá? Hiszen senki sem felejtí el a munkanél-küliek végtelen sorát, akik rongyos ruhákban télvíz idején resz-letve a Rózsa-utca sarkán ácsorogtak, várva a megmentő „an-gyalt”, aki munkát ígér nekik.

A lapok néha hangot adtak a dolgozók leveleinek is. Rendsze-rint azonban ezek a levelek név-telenül, jelgélvel érkeztek. A le-vélírók nem merték vállalni a kockázatot. „Régi olvasó” címen a „Debreczen” 1931 május 7-i szá-mában megkérdezik, kell-e fizet-ni azért, ha valaki a mentőknek telefonál, „mert a Kassa-úton lé-vő Steinberger-féle fatelep főok-jában megfizették a telefon árát”. Ritkán ugyan, de találko-zunk olyan „merész” emberekkel, akik névaláírással meg merték mondani az igazságot. Römer Pálné „Szebb jövő” címmel az 1931 február 8-i számban ezeket írja:

„A mai gazdasági élet az ott-honokba is betört. Nem tud-ja a családja fetsőkbátjávával együtt levelet a gondot és nem is igen tud mosolyogni, ha végigtekint gyermekein, hisz fájlalja életüket, mert éri a felelősséget jelenükért, jövőjükért.”

Az ilyen hang ritkaság számba-megy, de ha ritkán közöltek is ilyen cikkeket, érzik, hogy ezek a fő problémák és nem olyan szí-nes az élet, ahogy azt papírra vetették. A dolgozókat ezek fog-lalkoztatják, nem pedig az, hogy 16 szépségkirálynő közül a 8 leg-szebb diadalútra indult.

„Az út első állomása Nizza, aztán Cannes, majd Monto Carlo, végül Algir. A nyolc átnak indult szépségkirálynő közt van Miss Magyarország is.” (1931 február 7.)

Vessünk egy pillantást a Szín-házi Életbe, mondjuk az 1933-as novemberi számba. „Több szem többet lát” címmel pályázati fel-hívást hirdet. Célja a közérdeklő problémák napfényre hozatala. Végre! — felkiáltunk, mégis csak volt hová fordulnia problémákkal az embereknek. A pályázati fel-hívás alatt, nyilván mintának, már olvashatunk is egy-két felvetett problémát. D. Jánosné tollából:

„A férjem munkaidője olyan, hogy nem járhat színházba, én viszont nagy színház- és mozibarátn vagyok. Tekintve, hogy újdonsült pestiek vagyunk, nincs ismeretségünk és rokonaink sem lenek a jó-városhoz, hogyan oldjam meg a kérdést? Férjem ugyanis ellene van, hogy egyedül jár-jak színházba és moziba.”

Hogy mennyiben érdekelte ez a közt, arra a Színházi Élet szer-kesztőségét kell megkérdezni, mi nem tudunk rá választ adni.

A Színházi Élet „Levelezés” cím alatt a következő tárgyat „le-veleket” olvashatjuk:

„Tünetnyesen szép és buta nő ismeretséget keresi 38 éves, művelt, okos gyáros. Esetleg házasság lehetséges. Leveleket „Ideális szerelem” jelgélre a jökiadóba kérem.”

Ilyen „ideális szerelem” csak egy „művelt, okos gyárostól” várható.

Az „Új Idők” szerkesztői üze-netéből:

„Tudni akarom. 7640. A férfi, úgy látszik, komolyan sze-relmes, de habzószájú és nem bízik önmagában...” (1932 okt. 16.)

„A. A. 4974. Olyan férfi nin-csen, aki a savanyú, kedély-telen, ritkán mosolygó nő-t kedveli... Tán egyszer

csak mégis megjelenik az, akit vártak.” (1931 szept. 6.) „Komoly problémák, letigaz-ságok” (?) ezek, de kiket fog-lalkoztattak ezek a problémák? Az elkényeztetett, az unalomtól elkecsereedett, a jómától megcsö-mörölt kisasszonyokat, vagy fi-csúrokat. Aki dolgozott látástól

vakulásig, akinek korgott a gyomra, nem csinált gondokat az ilyesimből. Nem is volt szüksége rá, nem álarhan jártak ok, mint az úrfiak, hanem a becsületes, a nyilt, az egyenes úton. Ilyenek voltak a munkában, ilyenek vol-tak a szerelmében. Örölk azon-ban megfedltek a lapok!

Létrejött az új típusú sajtó

Ma ünnepli az ország a Szabad Nép fenállásának tizenegyedik évfordulóját. Tizenegy évvel ezelőtt, amikor a Horthy-faszizmus igája alatt senyvedt népünk ezernyi vesztély közepette jelent meg a dolgozók szívéhez szólva, reményt sugárzóva a Szabad Nép. Megjelenésének első percétől kezdve dolgozó népünk szívébe zárta az első igaz szót, a mun-kás és paraszt igazságát ez a lap, a Szabad Nép merete kimon-dani. Szinte itták a szavakat, a sok hazugság, a sok fürtelem után az igazságot, bármilyen ke-serű is volt az, jólesett olvasni. Az igazságot szolgált akkor is, amikor az bűnök számított és erről az útról soha egy percre sem tért le. Ebben rejlik a gyö-kere annak, hogy dolgozó né-pünk forrón szereti a Szabad Né-pet, forrón szereti a kommunista sajtót. A kommunista sajtó alap-velel tulajdonsága, hogy szoros kapcsolatot teremt a dolgozókkal, a lap hasábjain naponta jelennek meg a dolgozók levelei. Napról napra szélesedik ez a kapcsolat, egyre többen fordulnak segítségért a sajtóhoz.

A Hajdú-Biharmegyei Pártbi-zottság lapját, a Néplapot is jel-lemzik a kommunista sajtó tulaj-donságai. Harcol a termelés fokozásáért, a dolgozók ontudatá-nak emeléséért, az ellenség elleni küzdelemre szólítja fel a dolgo-zókat. Nem gyilkosságokat, aranylakodalmakat, szerelmi his-tóriákat közöl, nem ezek a „ma” szenzációi, hanem az, hogy „Só-

lyom Imre (a sárrétudvari) gép-állomás egyik élenjáró traktoro-sa 10 nap alatt a szántásra alkal-mas órákat kihasználva, 32 hold mélyszántást végzett el”. (1953 január 30-i számból.) Az, hogy Jeszenszky László munkás mérnöknek készült, hogy Hajdu Mihály előmunkás a rooog vonat elé állt, megállította, hogy meg-akadályozza a vonat kiskiklását (1953 január 29-i számból).

Őszintén, nyíltan fel merik vet-ni a dolgozók a hibákat. Kovács János Nagyhegyes „Lenin” tsz dolgozója január 23-án a követ-kezőket írta a Néplapnak: „A brigádfővezetői iskoláról hazajöve, azzal fogadott az elnök: na, hoz-zá fogunk a termelési terv készí-téséhez. Rendben van — mondom — itt vannak már a többiek? Mi-lyen többiek — kapom a választ — elegen vagytok ti ketten is, mutat ráv meg az egyik elvtárs-ra. Meglepődtem, de nekifogtunk a nagy munkának ketten. Az el-nök, az agronomus, a könyvelő lerázták a nyakukról, azzal az ürüggyel, hogy nekik dolguk van. Minden pillanatban szaladgálni kellett, hol ezt nem tudtuk, hol azt, hol az elnököt nem találtuk, hol az agronomust.”

Megváltozott az élet, megvál-toztak az emberek és megválto-zott az újságok hangja is. Né a nép szebb jövőjéért küzdök sere-gé és ezt a nemes küzdelmet a napról napra szépülő életet, a munka íránt érzett szeretetet és felelősségérzetet formálja szavak-ká a kommunista sajtó.

Az új mozgalmak segítségével a szocializmus építéséért

SZTAHANOV-MOZGALOM

A mozgalmat Sztahanov szovjet vajúár indította el 1935-ben a Szovjetunióban. Sztahanov elvtárs új munkamódszerrel, munká-ja jobb megszervezésével meg-döntötte a régi, elavult normát és azt tizenegyszeresen túlszár-nyalta. A mozgalom ma már szé-les körben elterjedt a Szovjet-unió mellett a népi demokratikus országokban, így hazánkban is. A sztahanovistáknál két fokozatot különböztetünk meg: ha valaki 3 hónapig a szakmában magas tel-jesítményt ér el és jó minőségű munkát végez, az sztahanovista oklevelet kap. Aki 6 hónapnál is tovább tartja a magas teljesít-ményt, azt sztahanovista jelvény-nyel tüntetik ki.

A sztahanovisták a termelés úttró, élenjáró harcosai. A mun-kát észszerűen megszervező tech-nikát széles körben alkalmazzák. szocialista típusú emberek. A jó sztahanovistát az jellemzi, hogy munkamódszerét átadja a gyen-zében teljesítő társainak s azon igyekszik, hogy minél többen el-érhessék a sztahanovista szintet.

GAZDA-MOZGALOM

Gazda Géza elvtárs, a Fákosi Mátyás Művek dolgozója a moz-galom kezdeményezője. A moz-galom célkitűzése, hogy minden hulladékanyag valamilyen célra feldolgozható és hasznosítható. A mozgalomnak óriási jelentősége van anyagtakarékosság szem-pontjából, mert sok százmillió for-int megtakarítást hoz népgazda-ságunknak.

RÖDER-MOZGALOM

Röder Béla elvtárs sztahanó-vista kezdeményezésére a mozga-lomban résztvevő sztahanovisták védnökséget vállalnak a gyengé-ben teljesítők felett. Átadják munkamódszereiket és folyama-nosan segítséget nyújtanak az el-maradt dolgozóknak, hogy azok is sztahanovista szintet érhesse-nek el.

LOY-MOZGALOM

Loy Árpád elvtárs sztahanó-vista indította el az elmúlt esztendőben „Termelj ma többet, mint tegnap” jelszóval. Ez a mozgalom arra kötelezi a műsza-ki vezetőket, dolgozókat, hogy biztosítsák a termelés emelkedé-sének minden feltételét üzemeik-ben, hogy az előrehaladás és fej-lődés töretlen, egyenletesen emel-kedő lehessen.

NAZAROVA-MOZGALOM

E mozgalom Nazarova szovjet elvtársné nevéhez fűződik. Lé-nyege a termelő gépek szocialis-ta megőrzése. Ez a mozgalom a Szovjetunióban szélesen elterjedt és Magyarországon is erősen ki-fejlődően van.

A mozgalom keretében a vállalat vezetőség a jól rendbehozott gépeket átadja a dolgozóknak — szocialista megőrzésre. A dolgo-zók pedig kötelezik magukat, hogy megtanulják a kisebb javít-ások elvégzését, s a gépet min-den nap tiszta állapotban adják át dolgozó társaiknak.

KOVALJOV-MOZGALOM

Kovaljov szovjet mérnök kez-deményezése alapján indult el. Célja önfényképezéssel kikutatni a legjobb, legfejlettebb munkafog-ásokat, lefényképezni a legjobb munkamódszereket s ezt átadni a gyengébb dolgozóknak. A Kovaljov-munkamódszerátadás a legelőrehaladottabb tudományos alapon történik és elősegíti a ma-gasabb termelékenységért folyta-tott harcot. Jellemző a mozgalom jelentőségére, hogy a Szovjet-unióban a fiatal szakmunkásérok képzését is Kovaljov-munkamód-szerrel folytatják.

SZTAHANOV-KOMPLEX MOZGALOM

A sztahanov-komplex mozgalom a Szovjetunióban az Ivanov Tex-tilkombináthól indult el. Magyar-országon először a szegedi textil-kombináthban Altuhov szovjet fő-mérnök alkalmazta.

A sztahanov-komplex mozga-lom kiterjed a termelés minden tényezőire. Lényegileg összefog-lalja a különböző mozgalmakat, célfeladatokat szab, így biztosítja az üzemi berendezés kifogástalan állapotát a munkahely észszerű megszervezését. Tanulmányozza az élenjáró sztahanovisták mun-kamódszereit, megállapítja a leg-sikeresebb munkafogásokat, s ezeket a termelés fejlesztésére al-kalmazza. Segíti az anyagtaka-rékosságot, a feldolgozási felté-teleket, minőségi termelést.

LOZINSZKI-MOZGALOM

A Szovjetunióban széles kör-ben alkalmazzák. Feladata az ad-minisztráció meggyorsítása. A mozgalomban résztvevő számvit-ei és adminisztratív dolgozók kidolgozzák a számvitel munka-idejét oly módon, hogy az idő a legjobban ki legyen használva. A mozgalom egvénekre bontja le a feladatokat, elkészíti a számvit-ei dolgozók részére az ütemter-vet ábrázoló grafikont, amely magába foglalja a társosztályok legszükségesebb adatszolgáltatá-si kötelezettségét is.

VOROSIN-MOZGALOM

Vorosin textilgyári dolgozó volt a mozgalom kezdeményezője. Célja: az üzemrészletben, az üze-mekben az állandó tisztaság fenntartása és a munka olyan irányú megszervezése, hogy a nyers-anvagot, a készülő munkadarabot semmiféle szennyeződés ne érje. A mozgalomban résztvevők harcolnak a mozgalom magasabb kultúrájért, a munkahely egész-ségességéért és tisztaságáért.

CSUTKIH-MOZGALOM

Csutkih szövömester mozgalma igen elterjedt a Szovjetunióban. A mozgalom feladata a dolgozók nevelése és tanítása, a jó minő-ség, a technológiai előírások és technológiai fogalom betartása a minőségi termelés érdekében. A Csutkih-brigádok, vagy szalagok

vállalják a minőségileg kifogás-talan áru gyártását és azt saját szalagnevükkel, vagy brigádne-vükkel adják át a kereskedele-mnek, illetve a fogyasztóknak.

KORABELNYIKOVA-MOZGALOM

Elindította Korabelnyikova szov-jet elvtársné. Célja, hogy az ille-tő részleg, brigád, vagy üzem egy vagy több napon át megtakarí-tott anyagból dolgozzon. Ez a mozgalom nálunk széles körben elterjedt, s igen nagy jelentősé-gű az anyagtakarékosság szem-pontjából.

DEÁK-MOZGALOM

Deák elvtárs, a MÁVAG szer-számgár forgácsoló művezetője kezdeményezte. Deák elvtárs ver-senyre hívta az ország összes mű-vezetőit a munkafogással meg-szállírtására és vállalta, hogy neveléssel, de ha szükség van rá, a minisztertanácsi határozathozat lefektetett jogokkal is élve, bizto-sítja a munkafogelem megszá-lírtását, a termelés emelését üzemrészletben. A Deák-mozga-lom segítik a dolgozók azzal, hogy 10 perccel előbb jelennek meg munkahelyükön, így a mun-kaidő megkezdésekor, a szerzám-ok és nyersanyag kellő időben való elkészítésével zökkenőmentesen tudják termelő munkájukat folytatni.

KUZYNECOV-MOZGALOM

A Kuznyecov-mozgalmat szé-les körben alkalmazzák a Szov-jetunióban. A mozgalmat Kuz-nyecov elvtárs indította el az-zal a céllal, hogy az eddig selet-be dobott és elhasznált alkatré-szket újra felhasználhassa és felújíthassa. A mozgalom lényege a szerszámmal és munkaszko-zókkal való takarékoskodás.

A mozgalom Magyarországon is kiszélesedett. Célkitűzései min-den üzemben megvalósíthatók.

Kaposi László

Derecskén bemutatták az „Állami Áruház“-at

Debrecenben február 5-én mutatják be a legújabb magyar filmet, az „Állami Áruház“-at. A debreceni bemutatót megelőzően tegnap este zsűfolt nézőtér előtt játszották az „Állami Áruház“-at Derecskén, a Béke filmszínházban. Az elmúlt rendszerben hónapok, sőt nem egyszer évek teltek el, míg egy-egy film elkerült a vidék közséjébe. A derecskeiek jól emlékeznek arra, hogy a budapesti bemutató után ép-

pen egy év múlva került sor közséjükben a „Mescautó“ című giccses, a társadalmi élet problémáit elzúzó film játszására.

Ma már nem az üzleti szempont szerint mutatják be a filmet. A derecskei példa bizonyítja, hogy a vidéken élő dolgozó parasztság is megindult a kulturális felemelkedés útján. A derecskei dolgozók kívánságára már prolongálni kellett a filmet

— amelynek főszerepeit Latabár Kálmán, Feleki Kamill, Turay Ida, Gózon Gyula és Petress Zsuzsa játsszák — február 5-ig lesz műsoron a derecskei Béke moziban.

A „Vihar“ című film is nagy népszerűségnek örvend Hajdú-Bihar közséjében. A közeli napokban folyamatosan 16 közséj moziban mutatja be — eddig mindenütt telt házak mellett játszották.

Február elsején kell befizetni a jégkár elleni biztosítási díjakat

Kormányzatunk a múlt évben kötelezően bevezette a tűz- és jégkár elleni biztosítást. Szükséges ez tervgazdálkodásunk szempontjából azért, hogy fokozottabban védekezhessünk a termelést zavaró elemi károk ellen.

A kötelező jégkár elleni biztosítás díját 1953 február elsején, a termelőszövetkezeteknek és a III. típusú termelőcsoportoknak pedig március elsején kell befizetni. Késedelem esetén havi 3 százalékos pótlékot kell fizetni és a díjat közadók módjára hajtják be.

A biztosítási díj összege szántóterületénél kat. holdanként 11—15 forint, aszerint, hogy a járás milyen területi csoportba van besorolva. A termelőszövetkezetek szántóterületeik után a növényenként megállapított biztosított érték 2 százalékat fizetik biztosítási díjként.

A gyümölcsös biztosítási díja kat. holdanként 85 forint. A termelőszövetkezetek és III. tí-

pusú termelőcsoportok ennél 20 százalékos engedményt kapnak. A szőlő jégkár elleni biztosításáért ugyancsak a járási besorolás szerint kat. holdanként 93—145 forint díjat kell egy évre fizetni.

A kizárólag szerződésre termelhető növények, mint a dohány, gyapot, fűszerpaprika jégkár elleni biztosítása úgy történik, mint eddig. A holdankénti szántóterület utáni díjat az Állami Biztosító ezek után a növények után is kirója, de azt a termelőtől vállalatok az elszámolásnál kiszámítják.

A jégverés esetén a kármegállapítás alapja a sokévi termelésátlag alapján kiszámított egy kat. holdra eső terméshozam. Az átlagok növényenként különbözőek s holdanként is változnak. Ennél a beosztásnál általában az az elv érvényesült, hogy jégverés esetén a befektetett munka, vetőmag, védekezőszerek stb. értéke megtérüljön.

A Kondoros vizével öntözi földjét a Gugyori-Petőfi tsz

A Kondoros vize mellett terül el a Gugyori-Petőfi gazdasága. A tagság a terméshozam emeléséért fokozottabban mértékben akarja kivenni részét ebben az esztendőben, mint tavaly, éppen ezért elhatározták, hogy öntözéses gazdálkodást alkalmaznak és nemcsak 13 holdon létesítenek öntözéses kertészeti telepet, hanem 30 holdon a legelőt is öntözni akarják, hogy bőségesebb takarmánykészletük legyen és teheneiket gondtalanul tudják takarmányozni.

A tagság jól tudja, hogy nemcsak saját jóvedelmét fokozza az öntözés bevezetésével, hanem a közellátás számára is jelentősen több árut tud termelni.

Gerő elvtárs beszéde megjelölte az új termelőszövetkezetek számára abban is, hogy nyomatékosan felhívta figyelmüket az öntözéses gazdálkodás nagy hasznára és arra, hogy a helyi kezdeményezéseket fel kell karolni és a rendelkezésre álló termeléses mélyedéseket vízárralra használni.

Ennek a felhívásnak tesznek eleget a Gugyori-Petőfi tagjai, amikor a Kondoros medréhez közeliekvívő kőholdas mélyedést vízárralra használják fel. A talaj itt lehetővé teszi, hogy két-három méteres vízréteget tudjanak biztosítani kertészeik öntözésére.

Ez a mélyedés mint tároló szerepel és a Kondorosból kapja az utánpótlást. A tagság már hozzá is kezdte a konyhakertészei telep öntöző berendezésének elkészítéséhez. A konyhakertészei brigád, Daróczy András és idős Rácz Lajos vezetésével szorgalmasan munkálkodik, hogy megépítsen minél hamarabb egy 180 méter, majd egy 160 méter és egy 80 méteres csatornát, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a vizet elvezessék a konyhakertészei parcellákhoz. A területre 3000 mázsa trágyát hordtak ki, hogy gazdag tápanyagot biztosítsanak a kerü növények számára.

A termelőszövetkezet tagjai nagyobb arányúvá akarják fejleszteni öntözéses gazdálkodásukat és már tárgyaltak is a megyei tanács öntözési szakértőivel, hogy zsilipet építsenek a Kondoros medrében. Előadták: ha a Kondoros medrét zsilippel zárják, akkor több kilométer hosszúságban a Kondoros medrében annyi vizet tudnak tárolni, hogy onnan 150 hold földet is tudnának öntözni. Felajánlották, hogy saját munkaerővel megépítik a zsilipet, adnak az építőbrigádjukból kovácsot, kőművest és betonozót, csak minél előbb készüljön el a zsilip.

A tagság nagyon szeretné, ha valóban most fognák fel a vizet, amikor még bőségesen van. A tagság boldogan készülődik az öntözésre, számolgatják a többtermést s több bevételt, de ehhez szükséges, hogy az illetékesek is minél gyorsabban megadják a szükséges támogatást a szövetkezet tagjainak ahhoz, hogy a zsilip megépüljön.

Nem szabad annak előfordulni, hogy akkor épüljön majd a zsilip, amikor a Kondoros bő vize

már elfolyik, mert ezzel csökken a szövetkezet tagjainak öntözési lehetőségeit.

Gerő Ernő elvtárs mondta: „A nagy, országos jelentőségű öntözőművek mellett rendkívül fontos ezen a téren a helyi kezdeményezés, melyre széles lehetőség van. Állami gazdaságaink, termelőszövetkezeiteink használnak ki ennek érdekében minden adottságot, folyókat, tava-

kat, patakokat öntözéses szántó- és legelőterületeik kiszélesítésére, párt- és állami szerveink pedig karolják fel, támogatják az ilyen helyes helyi kezdeményezéseket!”

A Gugyori-Petőfi tagsága bátran kezdeményez, tervez és dolgozik, s az illetékeseken a sor, hogy teljes erővel felkarolják és támogassák a terméshozam emeléséért induló harcukat.

A lemetezett ujjak visszavarrása a munkavédelem szolgálatában

Látogatás a II. számú sebészeti klinikán

Néhány héttel ezelőtt egy hároméves aranyhajú, kékszemű, rózsásarcú kislányt szállítottak be a mentők a II. számú sebészeti klinikára. A mindig mosolygós Cseresznyés Józsiának bizony sirásra állt a szája. Ottthon — Császár Péter utcában — baltával játszadozott és játék közben levágta jobbkezén a második ujját, amelyet beszálítottak már csak egy vékony bőrreteg tartott. Mindössze néhány percre hagyta magára; azalatt történt a szerencsétlenség. Szülei azt kérték a klinikán, amputálják a kislány ujját.

Dr. Ladányi Józsa sebészprofesszor elvtársnő, az orvostudomány kandidátusa azonban műtőbe vitte a gyermeket — de nem amputálta, hanem pontosan összeillesztve visszavarrta a pöttömnyi ujját, majd penicillin injekciót adott a kislánknak. Az orvosi felügyelet mellett néhány nap múlva a levágott, de visszavarrt ujja lassan, fokozatosan visszatért az élet is, pár hét után pedig az ujj sem színben, sem hőmérsékletben nem különbözött a többiétől.

A múltban az orvosok nem alkalmazták ezt a módszert. Pedig az üzemi, mezőgazdasági vagy háztartási munka következtében elég gyakran előfordult, hogy elővigyázatlanság, vagy véletlenség folytán egy, esetleg több ujjat teljesen vagy részben gép, jármű, ásv. vagy kapa, balta vagy más szerszám lemetsezt. Ma is százakra, sőt ezrekre nő azoknak a száma, akik csonka kézzel vagy lábbal élnek — és ez a sérülést szenvedőknek csökkent munkaképességet, sok esetben teljes munkaképtelenséget jelent. Eddig azért nem varrták vissza a levágott vagy lemetezett ujját, mert általános vérmérgőzés lett volna a következménye. A penicillin és streptomycin adagolásával azonban a vérmérgőzés lehetőségét általában kiküszöbölték és az eddigi esetek azt bizonyítják, hogy e módszer alkalmazása — nagy óvatosság mellett — minden esetben sikerült.

Hosszú, évek óta tartó kísérletezések után Ladányi elvtársnő ismerte fel ezt. 1947 óta tizenhárom esetben varrta vissza a levágott kéz- és lábujjat vagy ujjakat. Örömmel mondja hogy a

visszavarrt ujjak munkaképességének csökkenése alig számottevő. Szépen összeforrnak az ujjak, mozgásuk is kielégítő. A fogó- és szorítóerő is nagyrészt visszatar. Erzési zavar alig tapasztalható. A röntgenfelvételek is azt igazolják, hogy az ujjak teljesen összeforrnak.

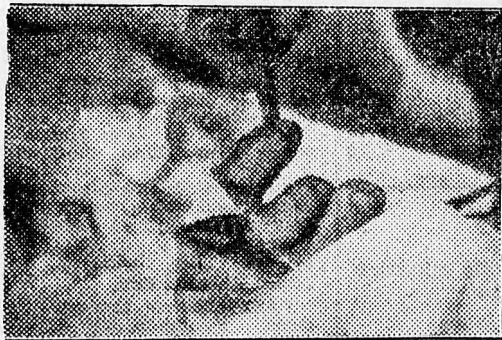
— Hogy jöttem erre rá? Bizony hosszú évek kutató munkájára volt szükségem. Közudomású, hogy a végtagok visszavarrásának lehetősége évtizedek óta foglalkoztatja a kutatókat. Sok-sok állaton végzett kísérletel óhajtották megoldani ezt a problémát.

— 1947-ben Nagy Erzsébetet, a szomszéd klinikán műtősnőjét hordágyon hozták azzal a pánasszal, hogy 10 perccel előbb a gondatlanul behúzott liftajtó letepte a jobb láb nagyujjának első perccét. A levágott ujját mindössze 2 milliméteres bőrreteg tartotta a talpon. Az elvtársnő arra kért bennünket — ellentétben Cseresznyés Józsi édesanyjával — hogy amennyiben lehetőség van, varrjuk vissza az ujját. Vállalja az esetleges sikerelenséget is. Összeillesztettem, majd visszavarrtam az ujját, aztán gipszszíbe helyeztem. Gondos ellenőrzés mellett hat óra eltelté után a visszavarrt rész már meleg volt, 24 óra múltán színe alig különbözött a többi ujj színeitől. Hetedik napon szedték ki a varratot és boldogan állapítottuk meg mi, orvosok és a sérült is, hogy az ujjrészel teljesen egészében megtapadt. Egy évvel ezelőtt az utóvizsgálattal láttuk: a visszavarrt ujjperc fel- és lefelé jól mozgatható.

1950-ig nem volt alkalma Ladányi elvtársnőnek hasonló gyógykezelésre, mert a beszálított betegeket a levágott részt nem vitték magukkal. Amikor 1950 májusban azonban egy 62 éves férfi kísértébe beteg feleségét a klinikára, a kocsis csapóajtója — kiszálláskor — leszakította a férfi jobbkez közepső ujjának egyik perccét. A módszer ismét bevált: 24 óra múlva az ujjhegy már sötétvörösen elszíneződött és meleg, négy nap múlva — kötésváltáskor — az ujjperc már természetes színű volt. A kilencedik napon levált a varrat fölötti bőrreteg, alatta ott volt a halvány rózsaszínű bőr.

Az új eljárás megrövidíti a dolgozóknak a termelésből való kiesését. A módszer alkalmazása azonban csak úgy lehet sikeres, ha sérülés vagy baleset után 1—2 órán belül jelentkezik a beteg a klinikán — a teljesen vagy részben lemetezett ujjal. Ahogy Tassi Béla bűtorgyári munkás esetében is történt. Tassi elvtárs körfűrészben dolgozott. A gép a múlt év augusztus 27-én szíjrákot kapott s ekkor a modell kicsúszott Tassi elvtárs kezéből. A körfűrész elkapta a bűtorgyári munkás balkezét és a második ujját lemetsezte. Azonnal beszálították a klinikára. Tassi elvtárs azóta már fog az ujjával és állapotában további javulás várható.

Volt olyan eset is, amikor a sérülést szenvedett több ujjat lemetsezte le. Balogh Ferenc 12 éves fiú például az ásvót a föld helyett a ballábába vágta, amelyről a negyedik és ötödik ujját lemetsezte.



Balogh Ferenc 12 éves fiút 1951 novemberében szállították be a II. számú sebészeti klinikára. Mint a képen is jól látható: ballábáról az ötödik ujját teljesen, a harmadik és negyedik ujját részben lemetsezte le az ásvóval. Mindhárom ujját visszavarrták. A másodikképp már a gyógyult lábról készült.

Egy 67 éves férfi favágáskor a kezéről vágott le két ujjpercet. Allapota azóta annyira javult, hogy már ismét hegedül — mintha misem történt volna, úgy használja visszavarrt ujjait. Igaz, a hideg és a meleg érzést még egyszer-csinger összeesereli.

Ladányi Józsa elvtársnő és munkatársai által végzett új gyógyítási módot már bevezették Budapesten, a III. számú sebészeti klinikán, sőt Debrecenben a megyei tanács rendelőintézetének sebészeti osztályán (volt OTI) is alkalmazták.

A baleset által teljesen vagy részben lemetezett ujjpercet visszavarrására alkalmazott módszer jelentős lépéssel viszi előre az orvostudomány ügyét.

A II. számú sebészeti klinikán a kezdeti sikereken azonban nem pihennek meg. Jelenleg még csak a lemetezett ujjperceket varrják vissza, azonban folynak a kísérletek — egyelőre állatokon — egy-egy végtag visszavarrására. A levágott ujjpercek összeillesztésénél nincs szükség az erek összevarrására, az anélkül is összeforr, azonban egész végtagnál már más a helyzet. A Magyar Tudományos Akadémia állandó támogatásával remélhető, hogy a kutatók eme kísérletei is sikerülnek, hiszen ők vaszorgalommal harcolnak az emberek egészségének helyreállításáért, a sérült szervezet teljes gyógyulásáért.

Munkájuk nem öncélú: a fenti példák bizonyítják, hogy tudományuk erejével a társadalom ügyét szolgálják.

Mozik műsora

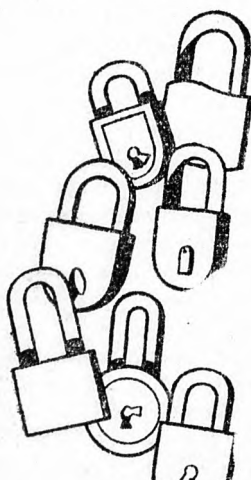
VASARNAP
VIG: délelőtt 9 órakor: Gógós hercegnő, 11 órakor 1.50 Ft helyárrakkal...

Színház: műsora

Ma Luxemburg grófia, fél 4-kor Puskás-béret, fél 8-kor Laborfalvi-béret...

A rádió műsorából

VASARNAP
KOSSUTH-RÁDIÓ, 6-9: Zenés vasárnap reggel...



Flakat alatt
SINCS PÉNZE OLYAN BIZTONSÁGBAN MINT ATAKARÉKBETÉTBEN. ÉS MEG KAMATOT IS KAP!

Tenyésszen házinyulat

mert állandó biztos jövedelmét jelent. Kiváló minőségű, törzskönyvezett tenyésznyulatot szerezhet be...

Negyvenezer lakosú szocialista város épül Észak-Csehországban

A Bratislavában megjelenő „Lud“ című lap írja:
Észak-Csehországban 40.000 lakosú szocialista várost építenek...

A Déri múzeum új időszakos kiállítása

Ma, vasárnap délelőtti beosajta a közönség rendelkezésére a múzeum két vitrinben elhelyezett kollekcióját...

Anyakönyvi hírek

Születések: Kiss Sándor segédművész, Wesselényi u. 17. út; Attila, Istók Barnabás...

PÁRTHIREK

A Pártoktatás Háza hírei

ma vasárnap délelőtti 9 órakor „Orsi munkánk megjavításának módjairól“ címmel előadás lesz...

HIREK

VÁRHATÓ IDŐJÁRÁS. Jobbára borult idő, többfelé, főképpen az ország északi felében eső...

Legyűlöltök

Legyűlöltök: Nemeth (Bp. Vasas) győz Szarka (Tatabánya) ellen. Wágner (Kaposvári Dózsa) győz Czernó (Bp. Bástya), Kárpáti (Bp. Vasas) győz Fekes (D. Honvéd) ellen...

Dulles és Stassen Rómában

John Foster Dulles amerikai külügyminiszter és Herold Stassen, az amerikai „kölcsonös biztonsi hivatall“ igazgatója szombaton reggel megérkezett Rómába...

Nagy küzdelmek az országos ökölvívóverseny első napján

Szombaton este a Központi Kultúr-otthon nagytermében több mint 1500 néző előtt kezdődött meg a D. Lokomotív Béké Kupa vándordíjas egyéni és csapatversenye...

Nagy küzdelmek az országos ökölvívóverseny első napján

(Bp. Vasas), Wágner (Kaposvár)—Kárpáti (Bp. Vasas). Harmat: Molnár (Bp. Honvéd)—Szlágyi (Bp. Dózsa), Bacsó (Mártfű)—Varga (Bp. Vasas). Pehely: Aradi (D. Honvéd)—Dobó (D. Honvéd), Rácz (Bp. Vasas)—Kerényi (Tatabánya)...

NEPLAP

A Magyar Dolgozók Pártja Híradó. Biharmegyei Pártbizottságának lapja. Felnéző szerkesztő: KAPUSI ERZSÉBET. Felnéző kiadó: BARCZI GYULA. Szerkesztőség: Debrecen, Bajcsy-Zsilinszky u. 3. Telefon: 42.54. és 48.40. Alföldi Nyomda telephely

Large vertical advertisement on the right side of the page, featuring a large 'N' logo and text for 'N. ÉVFOLYAN' and 'Indu'.